

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů
Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

Time
Committed
À déla
convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 15.

(464.)

Vol. 20.

satellite 1-416

Thursday,

August 26,

2010

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Lámání rekordů na Masaryktownu a cestovní horečka v Old Millu

JAKO SOUBOJ MLADŠÍ A STARŠÍ GENERACE VYZNĚLY SOKOLSKÉ HRY NA MASARYKTOWNU. NA KRAJNÍCH SNÍMČÍCH MLADÍ ZÁVODNÍCI. VLEVO: STYLOVĚ NEJČISTŠÍ VRH KOULÍ. VPRAVO: VÍTEZ PŘESPOLNÍM BĚHU NA 2 KM. UPROSTŘED PETR PFENIG (65), KTERÝ BĚŽEL PŘESPOLNÍ BĚH BOS, JAK DOKLÁDÁ DALŠÍ SNÍMEK A LEGENDA JAN WALDAUF (81) PŘI VRHU KOULÍ.

Letos poprvé se konaly Letní sokolské hry na Masaryktownu. A musím říci, že to byl dobrý nápad. Poprvé jsem se letních her zúčastnil před 27 léty v Chersey, poblíž Montrealu. Tehdy se konaly celý dlouhý víkend a byl to příjemný výlet s kempinkem a koupáním. Navíc přespolní běh měřil 4 km a vedl lesem. Pamatuji se, že paní Waldaufová skákala jako laňka přes laťku ve výšce okolo 135 cm. Pěkně klasickým zapomenutým stylem *nůžkami*. Tak, jak tomu bylo před válkou. Pak přišel do módy stredl nebo Brumelův styl valivý s hlavou napřed, až přišel na olympiádě 1968 Dick Fosbury se svým *flopem*. Pro tento styl je zapotřebí asi půlmetrovou žíněnku při dopadu. Ta tehdy při letních sokolských hrách nebyla k dispozici, ale jsem přesvědčen, že by paní Waldaufová i tento styl ovládla. Od té doby jsem se sokolských her nezúčastnil. Hlavně proto, že jsem byl buď mimo Toronto nebo jsem byl v Torontu, ale LSH byly někde mimo. Letos jsem byl v Torontu a Masaryktown není zas tak daleko, aby se tam na kole nedalo dojet.

Pravda, když jsem na Masaryktown dorazil, probíhala právě předposlední disciplína: vrh koulí. S uspokojením musím konstatovat, že nikdo nebyl zasažen a většina závodníků odcházela správně zadem z improvizovaného kruhu. Věděl jsem s jistotou, že pokud nepadl rekord LSH, tak rozhodně byl vytvořen nový rekord Masaryktownu. Této disciplíny se zúčastnila i sokolská legenda Jan Waldauf. Pro mne osobně byl důležitý přespolní běh, který v naší kategorii měřil pouhý jeden kilometr. Přes velmi dobré značení trati vedoucí běžci v první zatáčce zabloudili, ale stačili se poměrně rychle zorientovat a udržet si náskok. Na čele sprintoval o tři roky starší Petr Pfenig, který běžel lehce a jako Abebe Bikila bos. Snažil jsem se držet krok s Lubošem Fryntou, ale po vyběhnutí do kopce jsem přece jen poznal, že vrchy na Masaryktownu nejsou torontské roviny a potřeboval jsem se trochu nadechnout a tento o deset let mladší Sokol se mi vzdálil za horizontem. Výhoda bylo, že po překročení této pomyslné čáry trať vedla kolem kapličky s kopce a tak jsem ve svých improvizovaných cyklistických tretrách v druhé části spíše jen brzdil, zatímco moji soupeři sprintovali. Musím přiznat, že jsem neprotrhl cílovou pásku, ale to se mi nepodařilo snad nikdy v životě. Přesto i pátá bodovaná pozice vstoupila do sokolských ročenek. Škoda jen, že restaurace *Praha* na Masaryktownu byla zavřená, ale klobásky pana Ječmena vše vynahrádily a já se vypravil na svém bicyklu zpátky do Toronta.

A ještě výsledky: Chlapci/muži: Do 6 let: 1. John Tmej 10 b.; 7-11 let: 1. Shanin Capek 40 b.; 7-14 let: 1. Daniel Santiago 30 b.; 2. Victor Facini 21 b.; 15-18 let: 1. Jerome Elairei 47 b. (host); 2. Drake Becka 37 b.; 19-30 let: 1. Lukáš Takacs 30 b.; 31-40 let: 1. John Jurásek 40 b.; 40-50 let: 1. Zdeněk Becka 27 b.; 2. David Facini 24 b.; 3. Peter Syptak 10b. 51-60 let: 1. Luboš Frynta 41 b.; 2. Petr Capek 37 b.; 61-70 let: 1. Petr Pfenig 40 b.; 2. Aleš Březina 7 b.; nad 70 let: 1. Ivo Syptak Sr. 50 b.; 2. Jan Waldauf 7 b. Celkem: 17 účastníků.

Děvčata a ženy: Do 6 let: 1. Renee Matheson 10 b.; 7-11 let: 1. Sarah Syptak 40 b.; 12-14 let: 1. Isabela Hlavon 47 b.; 2. Cairsea Becka 31 b.; 41-50 let: 1. Karen Syptak 17 b.; 2. Pagastoo Čapek 10 b.; 3. Kathy Facini 5 b.; 51-60 let: 1. Hana Jurásek 10 b.; 61-70 let: 1. Svatava Heřmánek 37 b.; 2. Luba Stupka 34 b.; 3. Jarmila Becka 16 b.; 4. Eva Pfenig 7 b.; 5. Marie Crhák 3 b.; nad 71 let: 1. Milly Syptak 50 b. Celkem 14 účastnic.

Jestliže se několika nešťastníkům podařilo během Letních sokolských her ztratit váhu, pak druhá srpnová akce v Torontu mohla mít opačný výsledek. Bylo to během večera, který uspořádala kancelář *Czech Tourism*. Česká republika se prezentovala nejen jako země plná hradů, zámků, historickou Prahou, Českým Krumlovem, Kutnou Horou či Karlštejnem, ale i jako země, kde je nejlepší pivo na světě *Pilsner Urquell* a nejen to. Gulášek s knedlíky, to snad nebylo ani v dobách největší slávy Dámského odboru, kdy byly nezapomenutelné vánoční večere rovněž v krásném Old Millu, který se nachází na stanici metra poblíž Humber River.

V první části večera zástupci *Czech Tourism* odpovídali na dotazy médií ohledně České republiky a zároveň vyslovili lítost nad tím, že již není přímý letecký spoj mezi Torontem a Prahou. Doporučili tři hlavní společnosti KLM, Austrian Airlines a Air France. Odpovídali i na dotazy ohledně železniční a městské dopravy. Přestože v posledních letech zájem o Českou republiku klesá, Praha je ve světovém žebříčku popularity měst na 15. místě. Sice stále před takovými městy jako Paříž či Madrid, ale předběhla ji třeba i Budapešť. Na prvním místě, jak mne informovala J. Schebek, která v této oblasti pracuje, je Vídeň. Důvodem je jednak lehká dostupnost mezinárodní dopravou, levné sály pro kongresová jednání a nižší jazyková bariéra (všichni zde mluví německy a většina personálu v hotelech a informačních centrech i anglicky).

Z tohoto důvodu si zvolila Destination Management Company

Dizak Ketex (DZK) v Praze svého zástupce torontského partnera *FamTour Promotion*. Tato firma je v několika zemích střední a východní Evropy a má za úkol pořádat semináře a konvence pro skupiny od 10 do 1200 lidí. Při tom zajišťuje ubytování, registraci, odvoz z letiště, společenské události, kulturní podniky a sportovní události, včetně VIP servisu. Zástupkyně *DZK* a ředitelka *FamTour Promotion* Fayza Abdallaoui Marsaud upřesnila během tiskové konference, že kromě Prahy má *DZK* kanceláře i v Bratislavě, Budapešti a Bukurešti. *FamTour Promotion* sídlí na adrese 761 Bay St, Suite 4122, Toronto, Ontario M5G 2R2 ON. Tel.: 416/576-0506.

Kancelář *Czech Tourism* navíc nabízí řadu propagačních materiálů a informací o České republice, které si můžete vyzvednout v torontské kanceláři na 2 Bloor St. W v 15. patře. Telefon je 416/363-9928, e-mail: info-ca@czechtourism.com.

Aleš Březina

PREZIDENTKA FAMTOUR PROMOTION FAYZA ABDALLAOUI MARSAUD PŘEDSTAVUJE DESTINACE V ČR

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org
www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 21
Tel.: 222-261-8111

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Československý baptistický sbor
(Czechoslovak Baptist Church);
Bohoslužby v kostele na 200 Annette St. se
již nekonají. Program budoucích bohoslužeb
bude oznámen. Rev. Ján Banko. Tel.: 289/
242-0635.

Internet: <http://www.csbbaptist.com/>
KITCHENER-WATERLOO: Každou
druhou neděli v měsíci v 17:00 - German
Gospel Church, 223 Union St.E.

**Moravští bratři (Moravian Brothers
Church);** Bohoslužby pouze anglicky-
neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto,
On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní
správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-
mail mkhassler@yahoo.com

**Rímsko-katolický kostel sv. Cyrila a
Metoda (R.C. Church of St. Cyril and
Methodius),** 5255 Thornwood Drive,
Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská
omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a
pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00
a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E.
Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/
712-0974.

**Rímsko-katolický kostel sv. Václava
(R.C. Church of St. Wenceslaus),** 496
Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby:
neděle v 10:30, pátek 19:00. První sobota v
měsíci v 15:00 na Masaryktownu. Duchovní
správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-
5272, fax: (416) 516-5311.

**Slovenský evanjelický kostol
augšburského vyznania sv. Pavla
(Slovak Evangelical Lutheran Church of
St. Paul)** 1424 Davenport Rd., Toronto,
Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev.
Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.
**Slovenský grécko-katolický kostol sv.
Marie (Slovak Greek Catholic Church of
St. Mary)** 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J
2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00
angl., 10:30 slov.

**Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran
Church of St. Luke),** 3200 Bayview Ave.
(Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan
Tóth.

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-
neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch.
správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C.
Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T
1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House,
192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby:
11. září 2010 v 10:00

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče:
(Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue.
Nejbližší bohoslužby: 11. září 2010 v 17:00

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272
Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby:
12. září 2010 v 11:00.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish,
4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby
- podrobnosti sdělí Jan Mišek, tel. 905-
563-8547

Česká centrála cestovního ruchu

zajišťuje propagaci a
marketing České republiky jako atraktivní turistické destinace

na kanadském trhu.

Pro více informací kontaktujte CzechTourism Kanada:

2 Bloor Street West Suite 1500

Toronto, Ontario M4W 3E2

Tel.: 416/363-9928

Fax: 416/972-6991

E-mail: info-ca@czechtourism.com www.CzechTourism.com

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: slepckovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, sobota: 10:00-13:00.

Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se
nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů
slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet,
ale předat mu informace,

z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné,
pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude
porušena rovnováha, která se diskutuje sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané
a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support of the Government of
Canada through Canada Periodical Fund (CPF) for our
publishing activities.

Patrimoine
canadien

Canadian
Heritage

Canada

Kalendář

30.8. (po) 19:00
MegaWorld: Czech Republic
Discovery Channel

11.9.(so) 17:00
Zahájení sezóny s večerí Sokola Toronto

11.9. (so) 14:00
Tradiční piknik ČSSK v Londonu
Weldon Park

12.9. (ne) 17:00

Nokturna v městě

Profesor Ian Scott

Mozart v Praze

Osada sv. Václava

496 Gladstone Ave.

19.9. (ne) 17:00

Koncert klubu Martina Rázusa

Kostel sv. Pavla

1424 Davenport Rd., Toronto

25.9. (so) 17:00

Svatováclavské posvícení

Kostel sv. Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

10.10. (ne) 17:00

Vít Mužik - housle

Nokturna v městě

Kostel sv. Václava

28.10. (čt) 19:30

Toronto Sinfonietta

Jan Řezníček - viola

Eduard Spáčil - klavír

Oslavy vzniku Československa

Walter Hall-Edward Johnson Bldg.

University of Toronto

80 Queen's Park

14.11. (ne) 12:00

Tradiční vánoční bazar

Sokol Toronto

Rozvrh cvičení Sokola Toronto pro sezónu 2010/2011

Děti (věk 5-15 let)

Sobota: 15:45-18:00

Cvičení v tělocvičně, venku: atletika
v létě, lyžování v zimě.

Sobota: 16:00-17:00

Cvičení rodičů s dětmi.

Oba programy jsou v

Steels West Gymnastic Club

601 Magnetic Drive, Unit 21

York (Dufferin Street & Steels

Avenue West)

Ženy (od 16 let)

Středa: 20:00-22:00

Gymnastika, aerobics, cvičení

Muži (od 16 let)

Středa: 20:00-22:00

Posilování na strojích, cvičení,

sálové sporty

Volejbal (od 16 let)

Pondělí: 19:30-22:00

K dispozici jsou dvě tělocvičny

v George Harvey Institute

1700 Keele Street

(Keele Street

& Eglinton Avenue West)

Sezóna začíná pro děti 18. září,
pro dospělé 20. září 2010.

Zemřela Marina Kovrig

Ve věku 66 let zemřela 9. srpna v Torontu vice-presidentka firmy Recochem Marina Kovrig, rozená Kuchařová. Narodila se v Praze a vyrůstala v Montrealu, graduovala na Mount Allison University. Svůj umělecký talent věnovala divadlu. Její otec Josef Kuchař je vídeňským Čechem, který se během války skrýval v Praze a po příchodu do Kanady vybudoval jednu z nejúspěšnějších firem Recochem, po kterém Marina převzala spoluvězení firmy. Marina se zasloužila o zlepšení životního prostředí v oblasti chemického průmyslu. Její velkou zálibou zůstalo divadlo, věnovala se i zahradničení, psaní, vaření, plachetnicím a stále přemýšlela, jak se dá tento svět změnit k lepšímu. Podporovala řadu neziskových organizací, hlavně však CAMH (Centre for Addiction and Mental Health).

Kromě otce Josefa Kuchaře, sestry Evy, dětí Sebastiana a Ariany, bude chybět i vnukům Sebastianovi a Kaiovi.

Rodině vyslovujeme upřímnou soustrast.

abe

Moc se omlouvám, sestro Pavelková

(Sestra Mary Pavelková zemřela 26. července 2010 - narodila se 2. prosince 1923)

Nějak mi hodně záleželo na tom, abych se zúčastnil zádušní mše a jejího pohřbu. Znal jsem ji vlastně jen z cvičení a sokolských sletů, nepamatuji se, že bychom spolu někdy hovořili o svých osudech; většinu informací pro tento článek mám od Jana a Vlasty Waldaufových. Přitahovala mne svým prostým, důstojným chováním, něčím mi připomínala přirozeně ušlechtilé ženské postavy Boženy Němcové. Chtěl jsem jí dát sbohem, i když už mě nemohla slyšet. Nemohla?

Den před jejím pohřbem jsem si zavolal TTC a zeptal se, jak se dostanu na 2 Richardson Ave., kde byla v jejím kostele sloužena mše. V den jejího pohřbu jsem vstal už v 6:00 ráno, vyřídil pár věcí a (podle pokynů TTC) šel na stanici autobusu, ale to nebudu popisovat, jen se zmíním, že řidič o adrese nikdy neslyšel a jel jsem s ním až na Kipling. Řidič na zpáteční cestě o ulici věděl, ale končil službu v půli cesty a jeho nástupce se nedostavil, atd. Jestli sestra Pavelková náš svět odněkud mohla pozorovat, jsem jistý, že se mým cestováním na svůj pohřeb znamenitě bavila... Já se omlouvám, a je mi líto, že jsem na něm nebyl.

Mary přijela do Kanady s rodiči někdy před druhou světovou válkou. Vdala se, měla děti, syna a dceru Madeline Carter. Manžel a syn ji předešli. Během druhé světové války pracovala v Československém národním sdružení (sbírky na čs. zahraniční armádu v Anglii a exilovou vládu v Londýně) a v ženské polovojevské organizaci kanadské armády; byla aktivní členkou Sokola (cvičila na sletech ve Spojených státech a Kanadě a po roce 1989 v Praze). Za celoživotní věrnost sokolské myšlence jí byla v r. 2007 udělena Sokolskou župou kanadskou medaile Miroslava Tyrše. Poslední léta se věnovala dobročinné práci, zvláště jako dobrovolná pracovníce v domově pro seniory *Harold and Grace Baker*.

Sestra Mary Pavelková žila poctivý, spravedlivý, nezištný život. I my, členové Sokola Toronto a Sokolské župy kanadské, jsme jejími dlužníky. Její rodině (dceři Madeline Carter, vnoučatům Alexandře Carter, Christině Carter, Lauře Pavelka, Bradu Pavelkovi a bratru Frankovi Čechovi v Albertě) vyslovujeme upřímnou soustrast.

Josef Čermák
Sokol Toronto-
Sokolská župa kanadská

Nokturna v městě - 10. sezóna Přednáška s hudebními ukázkami profesora Iaina Scotta

Mozart v Praze

Neděle 12. září 2010 v 17 hodin
V hale kostela sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

SOKOL TORONTO

Vás srdečně zve na

ZAHÁJENÍ SEZONY 2010/2011 S VEČEŘÍ A ZÁPÍSEM

Den : sobota 11. září 2010
Čas : 17:00 hod.
Místo : Kostel Sv. Václava
496 Gladstone Avenue, Toronto
Vstupné (s večeří): Děti - \$6.00 Dospělí - \$12.00
Večeře : Vepřové, knedlík a zelí, moučník a káva

PROGRAM

Sokolský slib dětí, důležité informace a program sezóny 2010/2011,

Zápisné dětí.

PŘIHLAŠTE SE CO NEJDŘÍVE
U SESTRY HANY JURÁSKOVÉ
EMAIL: hanajurasek@yahoo.ca Tel: (905) 838-2541

Bay Motel

Where the Rideau greets the Thousand Islands

Conveniently located at the junction of highways 15 & 32
GPS coordinates: N 44° 29' 12.58" W 76° 11' 35.02"

299 HWY #15
SEELEY'S BAY ON
KOH 2N0
613-387-3800
info@baymotel.ca
www.baymotel.ca

SLEVA PRO ČECHY A SLOVÁKY
TĚŠÍ SE NA VÁS HELENA A HONZA JÍLEK

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.:

pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Winnipeg, MB

Honorary Consul: Wiliam Randa
310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:

B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Toto číslo bylo dáno
do tiskárny

26. 8. 2010 v 23:00

Příští číslo vyjde:

9. 9. 2010

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ OBCHODNÍ A KULTURNÍ KOMORA INC.

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Dr. Petr Munk Chiropraktik

1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.

www.drpetermunk.com

Ordinační

hodiny:

Pondělí-pátek:

10-13 a

15-19.

Tel.: 416/533-0005

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

Integrated Medicine Clinic

Some of the medical services
we provide

Registered Massage Therapy

Craniosacral Therapy

Lymphatic Drainage (CDT)

Lymphoma Treatment

Hot Stone Massage

Low Level Intensity Laser

Naturopathic Medicine

Acupuncture

Chiropractic Treatments

Relationship Issues and Psychotherapy

Některé soukromé pojišťovny
hradí některé vybrané léčby

2921 Lakeshore Blvd West, Etobicoke
(at Islington Avenue)

Tel.: 416/823-1165

E-mail: rmt-yyz@integratedmedicine.ca

www.integratedmedicine.ca

Translations

EVA MESTICOVÁ

Autorizovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

Česká emigrace a imigrace v 21. století

Stěhování národů je fenomén, který je zachycen již v *Druhé knize Mojžíšově*, která se podle toho jmenuje *Exodus*. Ale i Nový zákon a útěk do Egypta má s touto skutečností co činit. Legenda říká, že prvním českým přistěhovalcem byl praotec Čech. Nejedno oko nezůstane suché, když sledujeme bloudění Jana Ámose Komenského. Chicago na počátku dvacátého století bylo druhé největší české město. Emigrovalo se v době první republiky, hlavně ze Slovenska, před Hitlerem, před komunisty, v roce 1968, v roce 1980... Václav Havel v Torontu měl závažný projev k emigrantům po sametové revoluci v roce 1990. Někteří lidé se vrátili, jiní zůstali venku.

Faraon nechtěl pustit Izraelity z Egypta a zrovna tak Walter Ulbricht postavil protimigrační zeď. Jen několik nadšenců se pustilo ze Západu na Východ. Drtivá většina lidí emigrovala opačným směrem. Jednou ze zaslíbených zemí byla Kanada.

Ivan Bunin před tím než odešel z Ruska si povzdychl, že je tam neútluno. Je to zřejmě nejčastější důvod pro emigraci v dvacátém století. Lidé volí útulnější zemi, útulnější kraj. Místo, kde dostanou práci, kde s nimi budou slušněji zacházet, kde se jejich děti budou mít lépe, kde budou mít náboženskou svobodu.

Pouze menšina obyvatel Toronta se zde narodila a přesto toto město funguje relativně bez problémů. Pokud nějaké problémy jsou, není to kvůli tomu, že by zde část obyvatelstva pocházela z Itálie, Řecka, Vietnamu nebo z Číny. Možná se v této zemi přece jen něco dělalo nebo snad stále dělá dobře.

Kanada je zemí přistěhovalců. Přistěhovalectví do České republiky je novým fenoménem. Něčím, na co lidé v Čechách nebyli zvyklí. Najednou jsou v obchodech Vietnamci, na stavbách Ukrajinci a za přední ligové týmy hrají hráči, kteří se narodili v Africe. Politický azyl zde hledají Bělorusové. Z Kazachstánu přicházejí vyznavači islámu.

Je Česko pro ně pouze tranzitem anebo zde zůstanou? Jak si na ně zvyknou obyvatelé? To jsou otázky, na které se těžko odpovídá z dálky. Proto jsem uvítal setkání s někým, kdo s těmito lidmi pracuje, kdo se snaží pochopit jejich situaci a zároveň si uvědomuje, že český způsob řešení nemusí být jedinou cestou. S někým, kdo ví, že se v Kanadě může přiučit něčemu, co lze aplikovat na české podmínky.

V minulých dnech jsem měl možnost se setkat s Martinou Vodičkovou, která zná situaci snad z obou stran. Pracovala v Rakousku, v Rusku, na Novém Zélandu i na Islandu. Nyní je v Kanadě. Na druhou stranu pomáhá utečencům v Brně. Stará se o ně jako sociální pracovnice. Bylo by tedy nejlepší se jí na začátku zeptat pro jakou organizaci pracuje a co je smyslem této organizace:

MV: V České republice pracuji jako sociální pracovnice a volnočasová pedagožka v neziskové organizaci Sdružení občanů zabývajících se emigranty - SOZE (www.soze.cz). SOZE je nevládní nezisková organizace, jejímž posláním je poskytování pomoci uprchlíkům a dalším kategoriím cizinců, přicházejících do České republiky. Tato pomoc spočívá v bezplatném právním, sociálním a psychologickém poradenství, v realizaci volnočasových a vzdělávacích programů a v komplexní sociálně-právní asistenci dlouhodobě usazeným cizincům a uprchlíkům v namáhavém procesu integrace do majoritní společnosti.

ABE: Odkud tedy přistěhovanci přicházejí a jaká je jejich motivace?

MV: Národnostní složení imigrantů v České republice je pestré, ale primárně vyplývá především z geografické blízkosti či vzdálenosti určitých zemí, ze kterých k nám imigranti přicházejí. Českou republiku si jako cílovou destinaci volí mnoho lidí i kvůli kulturní, náboženské či jazykové blízkosti. Konkrétně je u nás nejvíce Ukrajinců, kteří přicházejí do ČR především za prací, dále je velký podíl Slováků, kteří u nás často studují na vysokých školách, následují na tržištích všudypřítomní Vietnamci, dále pak Rusové a Poláci. V současné době pobývá na území legálně něco přes 400 tisíc cizinců. Třeba migrace Vietnamců do ČR má kořeny několik desítek let zpět. Vietnamští soudruzi byli zvaní do tehdejšího komunistického Československa za studiem či za prací a někteří zůstali a pozvali i svoje rodiny. Je zajímavé, že hodně Vietnamců k nám přišlo z Německa, takže pokud se nemůžu v terénu domluvit s Vietnamci česky, tak přecházíme na němčinu, která je nám společným jazykem v případě jakékoli právní či sociální intervence.

Žadatelé o mezinárodní ochranu, jak říkáme žadatelům o azyl, mají zase trochu jiné národnostní složení: jsou mezi nimi nejvíce Ukrajinci, Mongolové a Vietnamci, důvody jejich žádostí jsou hlavně ekonomické; Kazachové a Turci utíkají zejména před náboženským útlakem.

ABE: Kolik z nich chce v ČR zůstat, kolik se chce vrátit a kolik chce pokračovat dál?

MV: Česká republika je už několik let cílovou zemí pro mnoho ekonomických migrantů i uprchlíků. Po revoluci jsme spíše sloužili jen jako tranzit na Západ, ale nyní jsme v očích imigrantů civilizovaná, vyspělá země, kde lze vést slušný život a dosáhnout požadovaných standardů. Je jasné, že mnohým cizincům se u nás stýská po domově, především dospělí si těžko zvykají na novou životní situaci. Mnoho cizinců si i stěžovalo, že se nemohou vrátit ani domů, ať už je to do Mongolska, na Ukrajinu či kamkoli jinam. Jejich krajani je už po mnoha letech emigrace nepřijímají mezi sebe a berou je jako cizince ve vlastní zemi. Ale s tímto problémem se asi potýkají všichni imigranti, ať žijí kdekoli. Naopak u dětí je to jiné. Ty si rychle zvyknou, ať už žijí v Asii nebo v Evropě či v Americe. Jakmile jsou zařazeny do

vzdělávacího systému (zařazeny být musejí v každé zemi, kde je povinná školní docházka), rychle pochytí jazyk hostitelské země a zvyknou si.

ABE: Liší se nějak struktura přistěhovalců v ČR a v Kanadě?

MV: No logicky liší. Liší se především kvůli tomu, že do Kanady se musí nejlépe přiletět nebo připlout. Nyní po novelizaci imigračních zákonů je problém přijít do Kanady přes USA a získat tu třeba azyl jako uprchlík. USA jsou považovány jako bezpečná země a uprchlík je v těchto případech přesunut se svým případem sem. Podobnou strategii aplikují i státy EU. Žadatelé o azyl mohou žádat pouze v jednom státě EU a to v tom, kam vkročí poprvé, zjednodušeně řečeno - jedná se o institut tzv. třetí bezpečné země. Proto mají s imigrací uprchlíků největší problémy Itálie a Španělsko, protože jsou hraničními zeměmi, kam denně připlouvají bárky z Afriky.

MARTINA VODIČKOVÁ

Ekonomičtí imigranti mají v Evropě také jinou národnostní strukturu než zde, v Severní Americe. Tuto skutečnost vždy ovlivňovaly a ovlivňovat budou různé faktory jako historie, geografické postavení země, politika, ekonomika, jazyk, socio-kulturní faktory. Všechno souvisí se vším.

ABE: V čem se liší imigrační systémy?

MV: Těžko říct, co to jsou imigrační systémy... Každopádně česká a kanadská realita se v mnohém značně liší. To se potom odráží i v problematice přistěhovalectví. Jako středoevropanku mě tu hodně věcí překvapilo. Tak například lidé jsou tu opravdu velmi vstřícní a ochotní pomoci, když vidí, že máte potíže nebo prostě jen něco hledáte. Musím podotknout, že však hovořím o situaci přímo tady, v Torontu. Jaká je situace v malých obcích v provinciích dokážu těžko odhadnout, když jsem tam čas netrávila. Předpokládám, podle informací z tisku i od kolegů, že multikulturní realita je tam zase jiná a strategie tamních obyvatel se budou od těch torontských v mnohém lišit. Ale vraťme se k Torontu. Asi

především proto, že každý druhý je tu cizinec a ti první mají cizince rodiče nebo prarodiče, tak tu lidé možná víc chápou, jak je těžké někde začít žít od nuly a navíc s nálepkou imigrant. Proto mi připadá, že jsou zde jak úřady, tak i lidé samotní ochotní a otevřenější pomoci než u nás doma, kde má každý hluboké kořeny. Možná proto jsou Češi zprvu k přichozím cizincům, ať přicházejí odkudkoli, trochu chladnější a nepřístupnější. Navíc jsme otevření světu teprve pouhých 20 let, osobně znám pár lidí, kteří „nevytáhli paty“ ze svého rodného sídliště. Je celkem logické, že budou nepřátelští k cizincům, pokud s nimi nemají vlastní osobní zkušenost a jsou masírováni pouze negativními zprávami z médií. Těch okolností, které ovlivňují integrační strategie jednotlivých zemí je hrozně moc. Pocit národní identity, příslušnosti a historická zakotvenost k zemi, kde žijí mi připadají jako zásadní činitelé, které ovlivňují rozdílné integrační strategie obou států.

ABE: Nedochází tedy k jakémusi paradoxu, že do ČR přicházejí lidé z Východu a z jihu a na Západ odcházejí lidé z Čech, převážně Rómové?

MV: Určitě bych si netroufla tvrdit, že od nás odcházejí převážně Rómové. Rómská emigrační vlna ze střední Evropy (dnes do Kanady přicházejí hlavně Rómové ze Slovenska a Maďarska) je určitě velký problém, kterému musejí čelit jak země EU, tak i cílové destinace jako jsou právě Kanada nebo i Spojené království. Migrace jako taková je historicko-společenský jev, který je ovlivněn různými činiteli. Nevidím imigraci k nám z východu a emigraci od nás na západ jako paradox. Spíše mi to připadá jako logické vyústění společensko-politické situace ve světě. Lidí vdycky hledají místo, kde se budou mít líp. Hodně migrantů vám řekne, že odešlo ze země původu hlavně kvůli lepší budoucnosti pro svoje děti. Toto vám řekne ukrajinský dělník v Čechách i rómská maminka v Kanadě. Dokonce jsem zjistila, že motiv „lepší budoucnost pro svoje dítě“ není ovlivněn ani dobou, i před 30 lety utíkali z Československa lidé, kteří mi řekli, že prostě nechtěli vychovávat v takové zemi svoje děti.

Dalším zajímavým momentem je, že mnoho mladých Čechů cestuje, protože mají tu možnost, ale zase se vrací domů, protože prostě nepotřebují hledat útočiště jinde. Už u nás můžete říkat co chcete, dělat co chcete a vcelku i životní úroveň obyvatel je uspokojivá. Takže není mnoho důvodů proč prchat.

ABE: Není strach v Čechách z emigrace inteligence, třeba doktorů? Na druhou stranu je v Čechách množství zdravotního personálu ze Slovenska a z Ukrajiny, zatím jsem neslyšel jedinou stížnost na ně.

MV: Osobně si také myslím, že s kvalifikovanou pracovní silou třeba z východu nejsou v ČR žádné významné problémy. A že by inteligence nějak významně emigrovala na Západ se mi zatím také nezdá. Faktem ale je, že minulá vláda ani ta současná nejsou vědě příliš nakloněné, takže financování

Akademie věd, výzkumných ústavů a vysokých škol je ve srovnání se situací ve světě významně poddimenzováno a jasně pak nutí kapacity k odchodu do zahraničí. Někdy mi připadá, že si lidé nevážejí toho nejvzácnějšího pokladu, kterým je vzdělání. V dlouhodobém horizontu se investice do vědy a vzdělání mohou jen a jen vyplatit. Vlády mají však funkční období jen 4 roky, což je prostě hrozně krátká doba na to, aby jim stálo za to investovat do tak dlouhodobého projektu, jakým je vzdělání bezesporu je. Na české voliče tato hesla prostě neplatí.

ABE: Jak emigrace zasahuje do struktury rodin? Nemizí autorita rodičů?

MV: Jak jsem říkala, děti se všude integrují hrozně rychle, naučí se jazyk hostitelské země a potom pomáhají rodičům, kterým přece jen paměť neslouží tak jak mladé generaci. Děti pak pomáhají rodičům s překlady na úřadech, u doktorů, vysvětlují jim, proč se paní učitelka ve škole zlobí atd. V podstatě dochází k jakési výměně sociálních rolí a z rodičů se stávají děti, které ničemu a nikomu nerozumí. Je potom hrozně obtížné si v takové situaci zachovat rodičovskou autoritu, když dítě ví, jakou má nad rodiči moc. Jazyk je prostě základ.

ABE: Nepoužívají se přistěhovalci pouze jako levná pracovní síla? V případě, že pro ně nemáme práci, vymyslí se repatriční program a přistěhovalci se pošlou domů. Jak jsou úspěšné tyto programy?

MV: Taková je tržní ekonomika - krutá. Někdo může připadat, že jsou přistěhovalci levná pracovní síla, jindy se ale setkáte s cizinci zaměstnanými v mezinárodních podnicích na vysokých postech. Je logické, že pokud neznáte komunikační jazyk svého pracovního prostředí a neovládáte něco opravdu jedinečného, tak vám ve většině případů nezbyde nic jiného, než pracovat na stavbě, kde mluvit ani moc nepotřebujete.

Další věcí je, že v případě, že Evropa zaměstnala mnoho cizinců z tzv. třetích zemí (tedy obyvatelé států mimo EU), měl za jejich zaměstnání či nezaměstnání někdo nést zodpovědnost. Je hrozně alibistické zaplatit letenku a 500 euro (jak například nabídl česká vláda) a poslat Ivana pěkně zpátky na Ukrajinu. Mně to připadá jako nedospělé zametání problémů pod kobereček. V Kanadě programy „dobrovolných návratů“ v těchto případech neexistují. Jednou imigranty přijmeme, tak se o ně holt postaráme. Navíc tyto programy nejsou moc efektivní. Už v 70. letech se Německo přesvědčilo, že *gastarbeitři* z Turecka nikam neodjedou, i když ztratí momentálně práci. Tahle situace jen napomáhá bujení různých mafiánských praktik mezi zahraničními dělníky. Většina nezaměstnaných cizinců domů stejně neodjela a ti, kteří zůstali, se nachází někde mezi legálním a nelegálním pobytem na území ČR.

ABE: Světový trend je nyní silně protiimigrační, dá se očekávat, že i nová vláda se bude chovat stejným způsobem? Nenastanou pro neziskové organizace problémy?

MV: Světové politické trendy mohou být jaké chtějí, migraci se zabránit stejně nepodaří. Jaká bude naše nová vláda ukáže čas. Zatím mi připadá, že řeší spoustu problémů spojených především s celosvětovou ekonomickou krizí. Naše nová vláda se činí celkem rychle. Už 18. srpna byla schválena novela zákona o pobytu cizinců; co nám tato novela v praxi přinese, teprve uvidíme. Lidé budou ale pořád nespokojení a dokonalého stavu se stejně nikdy nedočkáme, protože co to ta dokonalost je, že? Spíš mám obavy, že bude cizinecká problematika vzhledem ke všem úsporným balíčkům odsunuta na vedlejší kolej. Protože však v ČR cizinci jsou a budou, musíme na jejich životní situaci pořád upozorňovat, hájit jejich práva a vysvětlovat jim jejich povinnosti. Nejen od toho by měl být v ČR neziskový sektor..., ale řeknu vám upřímně - někdy je to s tím úřednickým šimlem potíž.

Rozmlouval a přes e-mail dokončil rozhovor Aleš Březina

Gina Lollobrigida bude v červenci slavit 83 let. Je protivně, že filmové krásky též vadnou, ale Lola ve filmu *Fanfán Tulipán* je navzdory krásná.

„Ale ten film valný není,“ řekl Dino, když se vrátil z Itálie a seděli jsme u kafe v *Books&Beans*.

Dino je Kanadan italských rodičů, kteří prchli do Ontaria z Říma před fašismem; Dino mluví italsky, udržuje styky s bratranci v Itálii, a co pár roků letí do Říma na návštěvu. Než na počátku května odletěl na tři týdny, optal se mne žertem, co mi má přivést a já žertem řekl, ať přiveze nějaké italské filmy.

Dino se koncem května vrátil, sešli jsme se na kafe, dal mi tričko s natištěným obrázkem Kolosea a řekl, že italská filmová tvorba je mrtvá, že k vidění jsou jen americké filmy v kinech i v televizi.

Protestoval jsem jen naoko (vždyť jsme s Evou měli v Římě v 2007 stejnou filmovou zkušenost) a dotíral jsem otázkou: „Proč by to mělo být tak chabé s italskou filmovou tvorbou?“ „Nevím proč,“ řekl Dino zlostně, „ale trochu jsem bádala na internetu a zjistil, že v padesátých a šedesátých letech Italové točili 200 filmů ročně, v sedmdesátých jenom dvacet a v tomto tisíciletí méně než deset ročně.“

„To je zvláštní - takový prudký zánik,“ řekl jsem, „a jak je to s americkým filmem?“ „Náhodou jsem to taky zjistil, že Amici vyrábějí 500 až 600 filmů ročně, celé dvacáté století!“

„To jsem netušil, že je to tak moc filmů.“

A Dino potěšený mým zájmem řekl: „Na světě se točí 2000 filmů ročně, ale země, kde se točí, to se mění. Teď právě se točí 1000 filmů ročně v Indii.“ „Neznám jediný indický film,“ povzdechl jsem. A Dino řekl, že on taky ne, ale že tak to je. A pak dodal: „Tohle tě bude zajímat, že od počátku filmové tvorby bylo natočeno čtvrt miliónů filmů a z toho jen 10 000 stojí za zmínku v nějakém katalogu filmu a DVD, zbytek jsou piliny.“ To si musím pamatovat, udělal jsem si mentální poznámku a vrátil Dina k italskému filmu, který si oba dobře pamatujeme, myslím ale on daleko lépe a vyprávěl: „Když jsem jel do Říma koncem padesátých let coby puberták, tak jsme chodili s bratranci do kina každý večer na jiný film; Gina Lollobrigida už pohasínala, ale furt byla tahákem v tandemu s americkými hvězdami. Pamatuješ si Ginu?“

„To víš, že si pamatují Ginu,“ řekl jsem, viděl jsem Fanfána Tulipána jako kluk v Ostravě...“

„Ano, to bylo s Gerardem Philipem, ona nenašla italský protějšek, zběsile se učila anglicky, aby mohla do Hollywoodu točit s Gablem, Curtisem, Sinatrou a natočila samé blbosti. Asi nevíš, že Lola natočila za 30 let 80 filmů a podařilo se jim, že ani jeden nemám ve své sbírce filmů.“ Nemusel jsem Dina pobízet do římských vzpomínek a pokračoval: „Leč přišla na filmový obzor Sofia Lorenová, stala se senzací a zastínila Lolu hereckým šarmem i velikostí poprsí.“

Usmál jsem se, a Dino řekl: „Sofia na tom poprsí vydělala milióny dřív než natočila dobrý film.“ „Nepovídej,“ špitnul jsem, a Dino řekl: „Sofia harcovala po filmových ateliérech Anglie a Hollywoodu 10 let, toužila po slávě a po penězích a Carlo Ponti ji zařídil kontrakt na čtyři filmy v Hollywoodu v tandemu se Sinatrou, Cary Grantem, Marlonem Brandem, ale nic z toho - jen peníze a piliny. Konečně Vittorio de Sica přemluvil Pontiho a povznesl Sofii z komerce k umění a natočili *Horalku*. Přesvědčit Sofii nebylo lehké, nechtěla hrát matku, ale dceru, fakt ale de Sica umluvil Pontiho i Sofii, roli vzala a ejhle - byl z toho Oscar za nejlepší zahraniční film.“ Sofii jsem viděl prvně v *Horance*,“ řekl jsem... a Dino pokračoval ve svém milovaném tématu: „Po

Netrapme se tím, že stárne i film

Horance, která by se ti dneska sotva líbila, Vittorio de Sica natočil další dva filmy, které by si ti určitě líbily, *Včera, dnes a zítra* a *Manželství po italsku* s protějškem Marcelo Mastroiannim. A to byla dvojice z italského rodu a uchvátili celý filmový svět.“

„Ty dva filmy mám ve své sbírce v dabingu,“ řekl jsem nadšeně, a Dino řekl, že ty dva filmy se nikdy nechyty v Americe a do angličtiny namluvené nejsou dodnes. „Věříš tomu?“ Chtěl jsem slyšet víc o Sofii, ale Dinova mysl dlela u jiného krásného poprsí a řekl: „Sofia byla o sedm let mladší než Gina, ale Sofii šlapala na paty Claudia Cardinalová, jen o čtyři roky mladší.“

„Copak to je tak důležité, ten věk?“ optal jsem se.

„Samozřejmě,“ řekl Dino, „když se prodává maso, tak musí být čerstvé, ne?“ Myslí jsem, že Sofia prodávala osobnost a herecký charakter, ale Dino mávl rukou a řekl, že Sofia natočila devadesát filmů, ze kterých jen čtyři nebo pět stojí za podívání znova za pár desítek let.

Díval se na mě s údivem a zeptal se, jestli neznám filmové pravidlo 20-20? „Asi ne,“ řekl jsem nejistě a Dino vyslovil moudrost: „Filmové pravidlo 20-20 znamená, že když jeden film z 20-ti je možné vidět za 20 let od natočení, pak herec či herečka vstoupila do dějin filmu.“ „Děkuji,“ řekl jsem upřímně, „hned si to zapíšu a natluču do hlavy. A jak to je s Claudiou?“

„Claudia byla krásná a začala filmovat ve dvaceti, natočila osmdesát filmů, ale jenom dva stojí za shlédnutí i dnes a oba určitě znáš; v 1964 natočila s Burt Lancasterem výtečný western *Profesionállové*, a o dva roky později ještě lepší s Henrym Fondou a Charlesem Bronsonem a zároveň asi nejlepší western co znám, *Tenkrát na západě*.“

Přikývnul jsem, a pochválil skvostnou hudbu k filmu složenou mistrem Ennio Morricone, že film dobře znám; a snaživě jsem řekl, že na ty dva filmy platí pravidlo 20-20.

Dino měl radost, že jsem pojal jeho pravidlo za své a dodal, že po těch krasavicích už nemají Italové ve filmu žádné želízko v ohni... Chvilí jsme mlčeli a já řekl, za pár týdnů bude fotbalový šampionát a tam Italové zazáří...

„Pché,“ řekl Dino, syn italských rodičů a amatérský fotbalista, „Italové poletí z prvního kola ven.“

„Ale jdi ty,“ řekl jsem zklamaně, že Dino setřel italský film a teď i fotbalové mistrovství. „Chceš se vsadit, že se Italové nequalifikují do čtvrtfinále?“ „Nechci,“ řekl jsem opatrně, protože ví víc o italských filmech i o italském fotbalu.

„To mi věř, že vím,“ řekl Dino, „a proto mne ten úpadek Itálie velice števe.“ A odplivnul si, protože jsme seděli venku na sluníčku a plivanec hned osychal na horkém asfaltu.

Nikdy jsem Dina neviděl tak zlostného nad italskou kulturou a nad fotbalem.

Rosťa Firla - Sudbury

Financial

Kursovni lístek

100 Kč	5,37 CDN \$
1 CDN \$	18,64 Kč
1 EUR	1,33 CDN \$
1 CND \$	0,75 EURO
1 US \$	1,05 CDN \$
1 CND \$	0,95 US \$

Universal Currency Converter - 21. 8. 2010

1 CDN \$	18,64 Kč
1 EURO	24,84 Kč
1 US \$	19,37 Kč
CNB - 20. 8. 2010	

Slovak House

Slovak Infocentre

8 Clarence Square,
Toronto

Otvoreno: Streda 15:00-
17:00

Tel.: 416/689-9889

E-mail:

info@slovakhouse.org
www.slovakhouse.org

PRAGUE
FINE FOOD EMPORIUM
416.504.5787
638 QUEEN ST. WEST
WWW.THEPRAGUE.CA
CATERING@THEPRAGUE.CA

Pilsner Urquell

TRADIČNÍ LONDONSÝ PÍKNÍK

aneb velké zábavně-sportovní sobotní odpoledne

11.září 2010 Weldon Park, Arva 14.00 - 20.00 hod.

s programem sportovním a stejně tak i zábavním, kdy si popovídáte se svými přáteli a kamarády při dobře opečených buřtech a pití z vlastních zdrojů:

Fotbal 2x20 min.

Volejbal (dva vítězné sety)

Zajišťují: Český tým Petr Moc (519) 472 - 8507.

Slovenský tým Miloš Ješko (519) 472 - 5562,

Těšíme se na vás!

ČSSK London

Kostel sv. Václava v Torontu
srdečně zve na

SVATOVÁCLAVSKÉ POSVÍCENÍ

V SOBOTU 25. ZÁŘÍ – SEPTEMBRA 2010
v kostele sv. Václava
496 Gladstone Avenue

PROGRAM:

17.00 hod. Slavná mše svatá
18.30 hod. Večeře

Taneční zábava – hraje hudební skupina Mira Letka
Vstupné: \$ 30.00 (včetně večeře)
Vstupenky po každé bohoslužbě v neděli v kostele
nebo telefonicky 416-538-2468 (paní Dana)
Doporučená rezervace!

Česká a slovenská televize na internetu!

Nyní OnlineTV1 v novém!
nový Web, více stanic! **vetší** archiv!
www.onlinetv1.com

Your Connection To Home

onlineTV1.com

www.onlinetv1.com

Film *Modra* bude na Torontském filmovém festivalu

Skupina *Blue Effect* získala svůj název podle toho, že všichni členové měli modrou knížku. Podle nich byla modrá nejhezčí barvou. Modra je však také název městečka, které se nachází na západě Slovenska mezi Bratislavou a Trnavou či poblíž Pezinku. A

HALIE SWITZER A ALEXANDER GAMMAL VE FILMU MODRA

FOTO PUNK PRODUCTION

pokud bychom přijeli na slovenskou stranu z Čech od Břeclavi, první větší obec jsou Kúty, pak následují Malacky, a kdybychom zamířili mírně na sever, jsme v Modre.

Když jsem se dověděl, že film s tímto názvem poběží na festivalu, nevěděl jsem, co od toho mohu čekat. K mému překvapení, když začalo promítání se objevila torontská věž. Nejprve jsem myslel, že jsem si spletl film. A skutečně první část filmu se odehrává v Torontu.

Pokud jsem se nepřeslechl, přál bývalý přítel při rozchodu hrdince filmu Lině, aby se měla dobře ve Slovinsku. Zřejmě nevěděl, kam má jeho milá namířeno, a ani ho to moc nezajímalo. Komunikace přes mobilní telefon není také nic neobvyklého, takže když Lině zavolá druhý den Leko, pozve ho Lina na Slovensko. Překvapí, že nejsou problémy s letenkou a ani se ve filmu neřeší, jak se na Slovensko během krátkého času dostanou. Film tohle asi ani nechce řešit, i když by to možná bylo zajímavé. Vteřinový střih na letadlo a pak již je Bratislava - Hlavní nádraží a cesta do Modry, kam jedou oba v doprovodu Linina bratrance. Zatímco Lina (hraje ji Hallie Switzer, dcera režisérky) v Modre objevuje svoje kořeny, svojí rodinu a dokonce se setká i s téměř stoletou pratetou, její přítel Leko (hraje Alexander Gammal), je v tomto prostředí naprosto cizincem. Nezná nikoho. Těžko s někým komunikuje, vše je pro něj cizí, neznámé. Ani Lininy příbuzní mu nevěnují mnoho pozornosti.

Vlastně Lina a Leko sami nevědí, jestli k sobě patří nebo ne. Tato nejistota o vlastním vztahu se projevuje i v jednání těchto dvou mladých lidí. Mohou si něco dovolit anebo nemohou? Film by mohl lehce sklouznout do nějaké banální bitky nebo do milostného trojúhelníku. Snad neprozradím moc, když napíši, že se tak nestane. Ve filmu není ani cestovní humor ani bujarý sex ani tam neteče krev.

Ve filmu je hodně slovenské hudby a není bez zajímavosti, že se jedná opět o příbuzné režisérky. Pokud by se dal tento film k něčemu přirovnat, tak se jedná spíš o kanadský muzikál se slovenskou hudební skupinou *Bukasový Masív*, kde dominují Imrich a Branislav Dugovičovi. Film *Modra* je ale i důkazem, že se dá udělat levný a dobrý film, který by snesl i ostrá kritéria *Dogmatu* Lars von Triera, kdy se netočí ve studiích, ale přímo v terénu, nepoužívají se laciné počítačové efekty a hlavně nejsou na scéně profesionální herci.

Co lze filmu vytknout je, že nemá titulky, ale vždy je zde všudypřítomný překladatel a tím ztrácí film na tempu. O tom, kdy tento film bude uveden na Torontském filmovém festivalu vás budeme informovat, buď na našich internetových stránkách nebo v příštím čísle Satellitu.

abe

VĚDCI A UMĚLCI

KRESBY TOMIŠKA

2010

VÚ VETERINÁRNÍHO LÉKAŘSTVÍ BRNO

Výstava kreseb Jiřího Tomišky, portréty vědců a umělců
(Sigmund Freud a Lucien Freud, Jan E. Purkyně a Karel Purkyně, aj.)
Malá galerie, Výzkumný ústav veterinárního lékařství, Hučcova 70, Brno - Modlářky
Od 6. srpna do 14. září 2010, otevřeno v pracovní dny od 13 do 16 hodin.
Tranzváj č.1 směr Řečkovice, zastávka Hučcova za Semláskem, příčky 400m dolevo do kapek

Nejvyšší uznání Kanadské lékařské komory dr. Josefu Skálovi

25. srpna 2010 bylo v Niagara Falls na Kongresu Kanadské lékařské komory českému lékaři a výzkumníkovi (herci a režisérovi), Dr. Josefu Skálovi z Vancouveru uděleno nejvyšší uznání komory, F.N.G. Starr Award. Uznání, udělované jen zřídka. Dr. Skála je teprve 45. lékařem a jestliže se nemýlím, uznání bylo prvně uděleno nositelům Nobelovy ceny, Bantingovi a Bestovi. Uznání mu bylo předáno na zvláštní slavnosti v Crowne Plaza Hotelu v Niagara Falls.

Dr. Skála studoval medicínu na Karlově univerzitě v Praze, kde promoval s vyznamenáním v roce 1964. Po invazi armád Varšavského paktu v roce 1968 odešel do Švédska, kde pracoval ve Wenner-Gren institutu ve Stockholmu. V roce 1969 získal Medical Research Council fellowship a přešel na Univerzitu Britské Kolumbie (UBC) ve Vancouveru, kde mu v roce 1972 byl udělen doktorát (PhD) ve fyziologii; v letech 1975 až 1980 byl 'MRC Scholar' v odděleních pediatrie, porodnictví a gynekologie, v roce 1977 obdržel FRCPC a v roce 1984 se stal profesorem pediatrie a porodnictví a gynekologie. Po pádu komunismu se stal hostujícím profesorem na Karlově univerzitě v Praze, přednášel na Druhé lékařské fakultě Karlovy univerzity a v Motolské nemocnici pomáhal zakládat jednotku transplantace kostní dřeně. Ve Vancouveru vedl vlastní výzkum v rakovině na Children's Research Centre (obdržel více než dva miliony dolarů v grantech). Je autorem více než 100 publikací a monografií.

Při příležitosti oslav 75. výročí založení Univerzity Britské Kolumbie (UBC) byl jako jeden z jejích nejúspěšnějších absolventů zvolen do její Haly slávy a *Vancouver Sun* ho nazval *Vancouverským renezačním mužem*.

Jako herec vystoupil ve více než 40 rozhlasových dramatech v CBC a v jedné z nich byl jeho výkon oceněn jako nejlepší výkon v hlavní roli v kanadské rozhlasové hře. V roce 1976 byl jedním ze zakladatelů divadelní skupiny *Divadlo za rohem* (*Theatre Around the Corner*). Jako producent, režisér a často i jako herec v hlavní roli se podílel na více než třiceti produkcích. Zastoupeni byli nejen čeští autoři (Čapek, V+W+J, Hrabal, Kundera, Havel), ale i další, mj. Moliere, Anouilh nebo Goldoni.

Prezidentka Kanadské lékařské komory Dr. Anne Doig o něm v tiskové zprávě komory, vydané o udělení ceny 11. srpna 2010 uvedla: "Energie a průbojnost, s kterými doktor Skála přistupuje k medicíně je srovnatelná pouze s vášnivým a nadšeným přístupem k české umělecké komunitě, ve Vancouveru i mezinárodně. Zasloužil se o velký pokrok v medicíně, ale zůstal stejně oddaný ideji obohacení života prostřednictvím umění."

V článku, který jsme uveřejnili koncem dubna pod titulem "Dvě ceny prof. Dr. Skálovi", ve kterém jsme psali o udělení ceny F.N.G. Starra, jsme se zmínili i o druhé ceně, která mu byla letos udělena, Masarykova cena Českého a Slovenské sdružení v Kanadě, kterou před několika týdny převzal na kongresu sdružení ve Winnipegu. K oběma cenám prof. Skálovi upřímně gratulujeme.

Josef Čermák

Black Ribbon Day

Žel, nic nedopadlo dle očekávání

Sobota 21.8.

Odpoledne: Na Centennial Parku se konal Ukrajinský den. Ukrajinci oslavovali 19. výročí samostatnosti - po rozpadu SSSR. Byly modlitby, potom hodně řečníků, něco anglicky, něco ne. Zasllechla jsem cosi o tom, že Kreml nespí. Tato akce se týkala výhradně Ukrajinců, ale asi jim nelze mít za zlé, že se nechťeli zabývat jinými východoevropany. Radmila Locherová byla pozvána na VIP recepci, kde jeden z řečníků poukázal na to, že 21. srpna si připomínáme i sovětskou okupaci tehdejšího Československa.

Slovenský večer: Celkově dobrý nápad. Sama restaurace Cherry Hill je hezká. Vypadá na takovou tu historickou budovu, kamenné zdi, dřevěné obložení, několik sálů a navíc se sedí i na terase. Dole je „pub“ a bar, v dost malém sklípku, kde je velmi málo míst k sezení. A tam byla ta zábava. Dali jsme si nahoře večeři a netušili jsme, že zatím dole už běží program. Po jídle a zaplacení, což se protáhlo, jsme šli dolu, kde už jsme přišli o vystoupení Marky Rajné. Samozřejmě jsme stáli, a stihli jsme vystoupení nějakého mladého rappera. Prý zpíval slovensky, ale ani to se mi nepodařilo určit, natož abych rozuměla slovům. Ale jeho vystoupení se jiným divákům líbilo. Rozdala jsem na každý stůl informační leták o Black Ribbon Day a nějaké černé mašličky, které připravila Radmila Locherová.

Dali jsme si dobrou českou večeři knedlo vepřo zelo, a smažený sýr (ale dala bych k tomu trochu brusinkového džemu). Trochu jsem se zatěžila, že restauraci Cherry Hill snad převzal český nebo slovenský kuchař nebo vedoucí, a že se tam teď bude vařit po našem. Ptala jsem se číšnice. Ale bohužel ne. Tohle bylo jednorázové.

Pondělí 23. 8.

Black Ribbon Day History, Memory & Politics in Central and Eastern Europe
Pod tímto titulem se 23. srpna 2010 v Munkově centru na Torontské univerzitě konala konference, sponzorovaná Centrem for European, Russian and Euroasian Studies, Estonian Foundation, Ukrainian Canadian Congress, Estonian Central Council in Canada, Central and Eastern European Council of Canada, Black Ribbon Day Foundation a další. Konferenci znamenitě zorganizovali Marcus Hess a Marcus Kolga. V dopolední sekci přednášeli komentáři, právníci, političtí vědci a žurnalisté Robert Amsterdam, Dr. Livi-Anna Masso, Vladimír Kara-Murza, Taras Kuzio a v odpolední historici Dr. Lee Edwards a Imbi Paju, politik (MP, Canada) Borys Wrzesnewskij a právník a autor Warren Kinsella. Největší pozornosti se těšil interview s Borísem Němcovem, dřívějším náměstkem ruského ministerského předsedy a zakladatelem Ruské opoziční strany a hnutí Solidarita. Boris Němcov (v Moskvě) byl představen Borysem Wrzesnewskym. I když přenos byl občas přerušován, Němcov nenašel na Putinovi čistý ani chlup. Byl velmi kritický, i když byl den předtím znovu zatčen. Ale nejzajímavější informace, které jsem se dozvěděl, se týkají kandidatury na presidenta: musíte mít dva miliony podpisů a ty musí být ověřeny. Konference, které se zúčastnila řada krajanů, byla mimořádně úspěšná a příští rok bude opakována.

bsh/jč

Důchodci v ČR berou průměrně přes 10.000 měsíčně

PRAHA-volny/Petra Kotvová-Průměrná výše starobního důchodu k 30. červnu činila 10 075 korun, v roce 2005 ke stejnému dni to bylo 7 720 korun, o 2345 korun méně než letos.

Muži průměrně pobírají 11 192 korun, ženy 9154 korun a nejlépe jsou na tom pražští důchodci, informovala ve středu Jana Buraňová z ČSSZ.

Průměrná výše starobního důchodu včetně vyplácených předčasných důchodů podle České správy sociálního zabezpečení (ČSSZ) k 30. červnu 2010 ve srovnání se stejným dnem roku 2005 vzrostla.

Důchodci v ČR k tomuto dni v roce 2010 pobírali průměrně 10075 korun, zatímco v roce 2005 to bylo pouze 7720. Muži mají v průměru vyšší důchody než ženy, k 30. červnu 2010 pobírali muži průměrně 11192, ale ženy 9154 korun.

Průměrný věk penzistů k 30. červnu letošního roku byl 68 let. Opět se liší pro ženy a muže: věkový průměr mužů pobírajících důchod byl 70 let a u žen 67 let.

Nejvyšší průměrný starobní důchod pobírají důchodci v Praze, 10763 korun, nejnižší důchodci v Olomouckém kraji, 9790 korun.

Nově přiznaných důchodců za druhé čtvrtletí roku 2010 eviduje Česká správa sociálního zabezpečení (ČSSZ) celkem 58870.

Ke konci června 2010 vyplácela ČSSZ celkem 2242281 starobních důchodů.

Starobních penzistů a osob pobírajících invalidní a pozůstalostní důchody ČSSZ evidovala celkem 2 809 816 a do zahraničí zaslala ke stejnému datu 59 566 výplat důchodů.

Ke 30. červnu připadalo na jednoho důchodce 1,76 poplatníka pojistného na důchodového pojištění. Na celkem 2809816 důchodců přispívalo 4946256 daňových poplatníků.

Klub Martina Rázusa,
srdečně Vás pozývá na letní koncert klasické hudby v ktorom vystúpi Collegium Musicum Toronto:
Paul Frieder, Andrej Pevny a Jalanta Biemek so svojimi hosťami Milanom Brunnerom, Martou Lagrincovou, Heather Dudzinskou, a Miriam Tikotin.
Prednesú hudobné diela : W. A. Mozart, L.V. Beethoven, E.Grieg, F. Chopin, G. Puccini, G. Verdi, L. Denza, F. Lehár a J. Strauss.
Koncert sa bude konať v hale
St. Paul's Slovak Lutheran Church,
1424 Davenport Road Toronto, M6H 2N8
v nedeľu, 19. septembra o 17 hodine.
Srdečne vás pozývame aj na chutné občerstvenie.
Lístky za koncert staja \$10 pre členov a \$15 pre nečlenov.
Rezervácia lístkov je na telefónnom čísle: 416 658 9793.
Tešíme sa na stretnutie s Vami!

NELUMBO

Společnost NELUMBO s.r.o., instalující solární elektrárny a termální systémy v České republice a na Slovensku. Hledá vhodné kandidáty pro obsazení pozic v souvislosti s expanzí na kanadský trh v nově vznikající dceřiné společnosti NELUMBO SUN ACER a vlastní kancelářské a skladové prostory v Kanadě – Ontario.

Hledáme...

• Nové kolegy pro dceřinou společnost v Kanadě-Ontario

Pozice: - ŘEDITEL OBCHODNÍHO ODDĚLENÍ

- Popis pozice:
- vedení a řízení obchodního týmu (vlastní vybudování)
 - Odhávání a řízení proptávek a zakázek, strategické plánování
 - Komunikace s mateřskou společností ČR
 - Získávání nových zákazníků
 - Spolupráce na přípravě marketingových kampaní, pomoc s překlady pro web, marketing a internetovou reklamu
 - Komunikace s právními a účetními poradci
 - Analýzy a konkurence trhu, cenotvorba (ve spolupráci se základnou)
- Požadavky:
- praxe v oboru min. 2 roky, vysokoškolské vzdělání (tech., ekon. směru)
 - Tech. a ekon. myšlení, schopnost řešení konfliktů, schopnost jednat v souvislostech, týmová spolupráce
 - Výborná znalost kanadského trhu, mentality a zvyklostí
 - Vysoká odpovědnost za svěřené agendy, vedení celé pobočky, loajalita

... po nástupu obchodního ředitele...

V případě zájmu ucházet se o nabízené pozice nebo zaslat nabídku pro pronájem prostor, kontaktujte nás na emailu:

eva.havelkova@nelumbo.cz

Můžete navštívit naše webové stránky: www.nelumbo.cz

Prezidentské zastavení u pátého přikázání

(Příběh bratří Mašínů a Milana Paumera)

Skupině bratří Mašínů se dostalo vysokých poct od skoro všech představitelů státní moci České republiky, snad i proto, že se tvoří legenda třetího odboje, která vyžaduje oběti na životech. S výjimkou vyznamenání, které může udělit pouze prezident republiky. Neudělil je prezident Václav Havel a zatím ani prezident Václav Klaus (za zmínku stojí i to, že román Oty Rambouska "Jenom ne strach", napsaný po Rambouskově setkání s bratry Mašíny v New Yorku 1984, byl tehdy odmítnut nejvýznamnějším exilovým nakladatelstvím 68 Publishers v Torontu). Ta skutečnost je pro mne jedním z nejvýraznějších náznaků, že Česká republika se dostává z fáze kovbojského kapitalismu tak zdatně pěstovaného komunisty (i jinými) a prodejného systému vládnutí do oblasti, kde se alespoň někteří občané na chvíli zastaví a hledají prameny, které napájely vznešenější období našich dějin. Je, myslím, důvodem k radosti, že mezi těmi občany jsou oba nejvyšší představitelé státu.

Fakta příběhu skupiny bratří Mašínů jsou obecně známa: bratři Mašínovi, kteří jako mladí chlapci byli v roce 1945 prezidentem Benešem vyznamenáni za pomoc svému otci v protifašistickém odboji, se stejně jako jejich komplic Milan Paumer chtěli dostat do vznikající zvláštní jednotky Československé armády, ale protože ani jeden z nich neprošel přijímacími testy, rozhodli se (aby mohli bojovat proti komunismu) získat zbraně, prostřílet se na západ a vstoupit do amerických jednotek Rangers (Vladimír Kapal, *Jak jsem poznal Milana Paumera já*). A prostříleli. (Epizoda na území NDR - tedy už po útěku z Československa - je sympatická svou jánošíkovskou atmosférou: bylo proti nim zmobilizováno 20,000 příslušníků Volkspolizei a armády.) Zanechali za sebou šest mrtvých. Do americké armády byli přijati a zúčastnili se války v Koreji. Část národa je považuje za národní hrdiny a druhá část (možná větší) za vrahy. Já bych je rád viděl jako hrdiny: jako oni, jsem považoval (a považuji) komunistický režim v Československu - zvláště jeho prvních pět let - za zrádnost; a jako oni jsem z komunistického Československa uprchl. Ale zabití Oldřicha Kašíka, Jaroslava Honzáka a Josefa Rošického je pro mne dost těžké nevidět jako vraždy - snad i proto, že jsem nikdy nevěřil v onu pohodlnou poučku, že účel světi prostředky.

Slyšel jsem jejich příběh srovnávat s případem parašutistů Kubiše a Gabčíka, kteří v květnu 1942 provedli atentát na Reinharda Heydricha. Jediná podobnost, kterou mezi oběma příběhy vidím spočívá v tom, že obě skupiny zabily. Rozdíl je ovšem v důvodech zabíjení a v jejich obětech: zatímco Mašínové a Paumer přivodili smrt jednotlivců, kteří se provinili pouze tím, že se jim dostali do cesty a ještě častěji si je Mašínova skupina vyhlédla, aby se zmocnila zbraní nebo peněz, Kubiš a Gabčík sprovodili ze světa jednoho z nejběsílejších a nejmocnějších představitelů nacistického režimu. Argument, že Mašínové a Paumer zbavili svět několika komunistů je pochybné ceny. I kdyby všechny jejich oběti byly členy komunistické strany, nedělalo by to z nich nutně komunisty a ještě méně zločince hodné smrti. Nebyl členem komunistické strany i nedávný předseda české úřednické vlády?

Prchalo nás statisíce, většinou beze zbraní. My utíkali z bojiště (stejně jako Mašínové a Paumer, kteří ovšem opouštěli pouze bojiště v Československu), oni se dali vysadit na bojišti (v Československu) skoro s jistotou, že i kdyby se jim podařilo Heydricha zabít, čeká je smrt. Přes obrovské oběti, které náš národ po zabití Heydricha byl odsouzen přinést, jeho smrt zasadila Hitlerově třetí říši nezhojitelnou ránu: i jeden z nejpřednějších nadlidí byl smrtelný, ani nejmocnější policejní aparát ho nemohl uchránit před hněvem ponížených. A smrt obětí bratří Mašínů a Milana Paumera?

Jestliže se argumentuje tím, že v době, kdy Mašínové a Paumer prchali z Československa země potřebovala povzbuzení a oni tím, že se prostříleli na západ dokázali, že komunistům je možno vzdorovat, nebyl daleko kladnějším a výmluvnějším příkladem "vlak svobody", který na pražském Wilsonově nádraží se zbraní v ruce (samo o sobě trestné popravou) čtyři vůdci operace - Václav Trobl, jeho žena Vlasta, jejich syn a Karel Ruml komunistům "uloupili", přejeli hranice a skončili ve Wildenau v Západním Německu? Psaly o tom noviny po celém světě. The Toronto Telegram to nazval "jedním z nejvelkolepějších útěků z tyranie v moderní historii". A ani jeden nevinový mrtvý.

Argumentuje se také tím, že zabití šesti osob při útěku je ospravedlnitelné Ženevským protokolem, i když někteří zastánci tohoto argumentu si nejsou docela jisti, zda by prošel i případ probodnutého pokladníka a podříznutého příslušníka SNB. Nevím. A konečně mně (více než půl století později) ani nejde o to, zda technicky Mašínové spáchali šest vražd (vlastně mne zajímají jen ty tři v Československu). Spíš se snažím pochopit, co považujeme za hrdinství hodné úcty národa. Mašínové a Paumer nepostrádají odvahu, základní a nezbytnou přísadu hrdinství. Ale odvaha sama o sobě je morálně neutrální. Zdobí zločince stejně jako světce. Svoji odvahu vyplývali na akci (útěk za hranice), kterou statisíce jiných (a toto není nejpocitivější argument) úspěšně ukončila bez zbraní. Když se ho Vladimír Kapal zeptal, proč se nepokusili spáchat atentát na některého představitele komunistické moci, Paumer odpověděl, že o tom ani neuvažovali. Neuskutečněná třetí světová válka nebyla vybojována noži, revolvami, tanky a letadly. Sovětský systém se zhroutil vlastní neschopností přežít, třebaže byl ochoten - jako Mašínové a Paumer (ospravedlňuje je, že byli na naší straně argumentu?) - zabít své odpůrce. Byl poražen pravdou, obětmi milionů svých otroků, svědectvím svých Solženicynů a Pasternaků. K pádu režimu u nás přispěli (vedle lidí jako Milada Horáková a generál Píka a statisíců vězňů) spisovatelé z rodu Zahradničků, Škvoreckých (a co říct o nakladatelství 68 Publishers, které v Torontu vydupali ze země Zdena a Josef Škvorečtí?) a Havlů a snad nad jiné muži tvrdošíjného vzdoru jako byli Václav Černý a Jan Zábřana, kteří odmítli opustit svoji fyzickou i duchovní výsuv a neuhnuli ani o píď v nerovném zápasu s neurvalou totalitní mocí.

Tohle všechno jistě musí běžet hlavou nejvyššímu legitimnímu představiteli státu při rozhodování o udělení nejvýznamnější ceny, kterou stát může nabídnout. Myslím si, že v případě tak těhotné otázky národního svědomí, jakým je příběh bratří Mašínů a Milana Paumera, jeho zamýšlení musí jít za sféru politiky i oblast národního vědomí, do ponorných štol problému nejbystrostnějšího, systoly života a diastoly smrti, k dřeni člověčenství. Kdy máme právo vzít život, kdy máme právo zabít, a zabít tak brutálně? Biblické přikázání odpovídá imperativním zákazem: Nezabiješ! Ježíš dal svůj život za druhé. Člověk se během své celkem nedlouhé historie na zemi naučil obcházet božské i vlastní zákony a spojovat neslučitelné (kardinálové dvou válčících národů, každý žehnající zbraním svého národa) a postulovat, že ano, jsou okolnosti, za kterých máme právo zabít: ve válce, v sebeobraně, při obraně svých rodin a domovů... Ale nemyslím, že někdy šel tak daleko, aby vavřínem ověncil někoho za to, že se vydal na cestu k uskutečnění svého osobního snu, porážce komunismu (i když třeba sdíleného miliony), rozhodnut zabít každého, kdo by se mu postavil do cesty. (Kapal ve své vzpomínce zaznamenává výměnu mezi sebou a Paumerem, který hlídal venku před strážnicí, když Mašínové vtrhli dovnitř pro samopaly a munici. "Nesměli existovat svědkové... Ptal jsem se (Paumera), co by dělal, kdyby k němu přišlo malé děcko a začalo by si ho prohlížet, jak děti u neznámých lidí dělají." "To by mělo smůlu," zněla lakonická odpověď. "Mám tomu rozumět tak, že byste třeba šestileté dítě zabil?" Zněla má další otázka. "Mělo by prostě smůlu." opakoval svou první odpověď.)

Národ, ke kterému patříme, víc než kterýkoliv jiný, hledal svoji velikost v oblasti mravních hodnot - jeho válečníci, Žižka a legionáři, bojovali za víru nebo právo na vlastní stát. Takto nás viděl americký historik, S. Harrison Thomson, který o nás v článku, uveřejněném v University of Toronto Quarterly v červenci 1949, *Thomas Garrigue Masaryk, Philosopher in Action*, napsal: *Češi a Slováci mají duchovní tradici jedinečnou mezi evropskými národy, slovanskými i neslovanskými. Zatímco hrdiny většiny evropských národů jsou jejich velcí dobyvatelé - Charlemagne, Napoleon, Bedřich Barbarosa, Bedřich Veliký, Gustav Adolf, Petr Veliký - hrdiny Čechů a Slováků jsou muži citlivého srdce a ducha. Největším je Jan Hus, náboženský reformátor, milovník pravdy, nebo Chelčický, mystik a pacifista, nebo Kollár, který chtěl slovenský národ vést k slávě po stezce duchovní vznešenosti, nebo Palacký, historik, který život strávil tím, že svůj národ přesvědčoval, že byl veliký, když byl národem křesťanským, nebo Havlíček, vášnivý a statečný novinář, který svůj lid učil věřit, že velikost se mu vrátí jen tehdy, když si ji mravně zaslouží. Tato tradice byla Masarykovou inspirací...* (Dve poznámky redaktora: 1. Srovnejme jen českou hymnu a bojové hymny ostatních evropských národů. 2. Evangelíci mají toto přikázání jako šesté.)

Snažil jsem se mezi hrdiny S. Harrisona Thomsona nalézt alespoň jednoho, který by, po mém soudu, Mašíny a Milana Paumera ověncil vavřínem. Nenašel...

Josef Čermák

Dvě hospody na jednom rohu naproti AGO

(Dundas a McCaul)

v místě, kde je piva jako šafránu!

Na pípě jsou desítky evropských piv a mezi nimi

Pilsner Urquell a Czechvar!

K tomu jídlo po celý den

Otevřeno sedm dní v týdnu od 11 do 2 ráno.

Village Idiot Pub

126 McCaul St.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/597-1175
E-Mail: idiot@atef.ca
www.villageidiotpub.ca

Sin&Redemption

136 McCaul ST.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/640-9197
E-Mail: sinners@atef.ca
www.sinandredemption.com

Studentský vůdce v únoru 1948, Vratislav Štafl, devadesátníkem

Poprvé jsem se s ním setkal (aniž bych o tom věděl) večer před tím, než prezident Beneš podepsal osudný dokument, jímž přijal demisi ministrů a formálně (i když proti svému přesvědčení) předal vládu nad Československem (kterou v tom okamžiku už komunisté prakticky stejně měli) Klementu Gottwaldovi. Ten večer v Obecním domě v Praze pronesl k studentům vášnivou řeč Vladimír Krajinou, po mém soudu největší hrdina našeho národa ve dvacátém století. O úrovni tohoto muže svědčí i jeho odpověď, když jsem mu tento hold složil někdy před třiceti lety: "Přestal jsem být hrdinou, když jsem odešel z Československa." Ale nazpět k Vráťovi Štaflovi. Jsem si jistý (i když si to nepamatuji a tehdy jsem ho neznal), že seděl s Vladimírem Krajinou za předsednickým stolem spolu s Viktorem Ficem a jinými vůdci studentů. O Viktoru Ficovi se zmiňuji proto, že po Krajinově řeči to byl on, který přítomné lapidárně vyzval: "Jde se na hrad!" A který (když jsme na Hrad došli) - byl s Vratislavem Štaflem a třemi dalšími k prezidentu Benešovi připuštěn.

Vratislav Štafl se narodil 28. srpna 1920 v Dobrovicích. Jako vysokoškolský student se zapojil do Čs. strany národně socialistické a hrál významnou roli v studentském hnutí. Po komunistickém vítězství se moudře doma dlouho nezdržel. Při všesokolském sletu v létě 1948 uprchl. Ve stejné skupině byla i žena poslance Oty Hory a jejich syn, malý Otík. Vráťa - vedle toho, že byl ověšen samopalem - nesl i malého Otíka. Do Kanady emigroval v roce 1949. Dostudoval v Kanadě na University of Toronto a našel zaměstnání u Canadian General Electric. V roce 1954 získal Master's degree v Business Administration. Do penze odcházel jako Vice-President, Corporate Finance.

S Vráťou jsem se setkal v Torontu začátkem padesátých let. Jednak v Klubu Milady Horákové a také v Československém národním sdružení, v němž Vráťa zastával nějaký čas funkci generálního jednatele. Myslím, že hned při prvním setkání jsme se domluvili, že jsme byli na Krajinově projevu a Vráťa mi pověděl, že o poschodí pod námi v té době zasedala obrozená (tak nějak to jmenovali) Národní fronta: Gottwald, Zápotocký, Fierlinger, celá ta nechutná banda a Vráťa se skoro řečnický zeptal: "Představ si, jak by to dopadlo, kdybychom se na ně vrhli a udělali další defenestraci..." Bohužel neudělali, Vráťa. Neudělali.

Někdy v té době se Vráťa sešel s Dagmar, která - jako další členové její rodiny - strávila v druhé světové válce tři roky v koncentračním táboru. Po komunistickém puči uprchla do Rakouska a když Kanada hledala 'domestic' (zajímavý je český překlad přídavného jména "domestic": 1 domácí, domácký 2 krotký, ochočený - hlavně termíny pod č. 2 jsou v případě Dagmar naprosto nepoužitelné), Dagmar se přihlásila, odpracovala si rok v New Brunswicku, přemístila se do Toronta, promovala na University of Toronto, pracovala pro Canada Life, potom Sun Life a nakonec 22 roků jako Chief Economist pro Ontario Ministry of Consumer and Commercial Relations). S Vráťou se vzali, mají dva syny a oba pracovali v charitativních organizacích. A teď je Vráťovi 90 a Dagmar 84 (jako královně) a nikdo neví, kam se ta léta poděla.

Vráťovi k jeho devadesátce blahopřejeme a doufáme, že těch příštích deset let se k němu život bude chovat přesně tak, jak mu nařídí.

Josef Čermák

Gašparovič vetoval obnovenie ministerstva životného prostredia

BRATISLAVA-sme/TASR, SITA, ČTK- Prezident Ivan Gašparovič neodobril obnovenie samostatného ministerstva životného prostredia, ktoré malo opätovne vzniknúť od 1. septembra.

Ako TASR informovala Elena Bianchi z tlačového oddelenia Kancelárie prezidenta SR, hlava štátu totiž novelu kompetenčného zákona vrátila späť do Národnej rady SR, pričom ju odporúča neschváliť ako celok. Na prelomenie prezidentovho veta bude v parlamente potrebných 76 hlasov.

Ministerstvo životného prostredia (MŽP) malo od 1. septembra opäť existovať samostatne. Poslanci Národnej rady SR totiž 11. augusta schválili novelu kompetenčného zákona, ktorá mala vrátiť situáciu pred 1. júl 2010.

Práve vtedy sa envirorezort z iniciatívy vlády Roberta Fica (Smer) zlúčil s ministerstvom pôdohospodárstva. Za obnovenie rezortu zahlasoval aj Miroslav Číž (Smer) ako jediný z opozície.

Informácie o stopnutí obnovy rezortu prenikli do médií asi pred týždňom. Prezident pre denník *Pravda* uviedol, že má výhrady k vzniku ekologického ministerstva v podobe, ako ho navrhla Radičovej vláda. O svojom postoji hovoril aj s premiérkou a predsedom *Mostu-Híd* Béloom Bugárom. Práve *Most* má nominovať svojho kandidáta na post ministra životného prostredia.

"Nie som stotožnený s náplňou práce ministerstva a už vôbec nie s tým, či ministerstvo životného prostredia má byť v systéme štruktúry vlády," povedal v tom čase prezident. K tejto otázke bude mať ďalšie stretnutia s odborníkmi, s

ktorými chce o svojich pochybnostiach hovoriť.

Podľa Gašparoviča by malo vzniknúť ministerstvo lesov, vód a životného prostredia. Argumentuje, že aj posledné živelné pohromy naznačujú, že také riešenie by bolo správnejšie. Tvrdí, že porozumenie pre svoj zámer našiel aj u niektorých ochranárov a predstaviteľov iných rezortov, s ktorými konzultoval.

Jurajovi Rizmanovi z Greenpeace sa zdá zvláštne, že prezident vychádza so svojou iniciatívou práve teraz. „Nevšimli sme si, že by v čase, keď sa hovorilo o zrušení ministerstva, vstúpil do diskusie s alternatívnym návrhom. Prichádza s tým teraz, keď sa má ministerstvo obnoviť,“ podotkol Rizman.

Podľa neho názov ministerstva nie je až taký dôležitý, rozhodujúce je, aké bude mať kompetencie.

O niečom podobnom ako prezident už v minulosti uvažoval aj exminister životného prostredia László Miklós (SMK). Podľa neho je problém, že zhruba 30 percent lesov je v druhom a treťom stupni ochrany, čo spôsobuje neustály boj s rezortom pôdohospodárstva. Za dôležité Miklós považuje, aby štát vykúpil chránené územia v štvrtom a piatom stupni ochrany.

Ministerstvo životného prostredia zrušila predchádzajúca koalícia Smer, SNS a HZDS, rovnako zaniklo aj ministerstvo výstavby. Bývalá vláda Roberta Fica (Smer) tak chcela ušetriť ročne do približne 13,28 milióna eur. Viaceré médiá však informovali, že počet úradníkov sa prakticky nezmenil a úspory budú minimálne.

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

**TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!**

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Kayla

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063; FAX (416) 530-0069

www.paintinggalleries.net

e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

Relativně vzato

Pod tímto názvem vyšla v roce 1975 u společnosti *Kampa Disc* v New Yorku deska s Jiřím Voskovcem a Janem Werichem. Nenapadl mne lepší název pro následující kratičkou úvahu.

Je to téma pro filosofy, ona otázka co je absolutní a co je relativní. Lépe si v této věci počínají vědy exaktní. Nejsem ale vědec a uchyluji se k tomuto výrazu z jiného důvodu: zodpovědět si otázku, co se za posledních více než 40 let, co žiji ve svobodném západním světě, přesně tedy v Kanadě, tady změnilo a jak. Ve smyslu kladném i záporném. A právě u takové úvahy, ať tak či onak, ona relativita se snadno připomene. Ano, absolutní prý není ani žádná pravda, praví moudří.

Občas mne napadá otázka: má se průměrný, solidní, pracující člověk, ať už vyššího vzdělání a nebo jen zdatný ve své profesi ... má se dnes v Kanadě lépe než před cca čtyřiceti lety? Žije si životem spokojenějším, může si snadno a bez větší zadluženosti v bance, koupit dům nebo nový automobil? Musí k tomu vynaložit více úsilí, než před oněmi čtyřiceti lety?

Následující text jsou moje zcela osobní pozorování, zcela osobní názory. Mohou se lišit od názorů čtenáře docela mírně, značně a nebo vůbec. Původně jsem si myslel, že bych měl vyjít ze statistik, ale s těmi mám zde v Kanadě vcelku zvláštní zkušenost, která mne vede k jisté pochybnosti v jejich důvěryhodnosti (kupř. mnohdy pochvalné statistiky o klesající zločinnosti).

Dorazili jsme do Kanady 1. prosince 1968. Tedy je to už dost dávno, ale leccos si ještě docela dobře pamatuji. Z takového pamatování teď se rodí otázka, kterou si občas kladu, když, pozoruji dění kolem sebe, ať už se mě nebo mojí rodiny přímo dotýká nebo ne.

Žije se nám ... průměrně vzdělaným a pracujícím občanům této velké země, dneska lépe a nebo hůř, snadněji a nebo naopak, než tehdy a nebo prostě jenom ... jinak? Odpověď na takovou ošemetnou otázku dá se odpovědět ... jak se to vezme nebo je to tak či onak, relativně vzato.

Pokusím se teď zmínit o několika skutečnostech, které mají s odpovědí na otázku souvislost. Když jsme ve zmíněném čase přijeli do Kanady, byla také občasná nezaměstnanost,

ale bylo přesto možné v čase velice krátkém, pro toho, kdo měl zaměstnání a to i občas přerušené okolnostmi, existovala možnost zakoupit si slušné bydlení. Nejen byt, ale i dům se zahradou.

Po několika málo letech po příchodu do Kanady podnikli jsme pětinedělní výlet do Evropy a po návratu bankovní konto nebylo prázdné. Ani já, ani moje žena jsme neobchodovali s drogami. Naopak, naše povolání byla a jsou (tedy moje už ne) velmi prozaická. Ani naše platy nebyly nijak horentní. Jenže, žilo se snadněji. A to, myslím i s přihlédnutím k tomu, že dneska je podstatně draž, ale jsou i vyšší příjmy.

Podobné nákupy a dovolené jaké jsme si my mohli dovolit (i mnozí jiní nově přichodící do této země) v době tak krátké po příchodu *sprázdnu*, jak se mi zdá, mohou si dnes dopřát jen přichodící z Asie, Iránu nebo Ruska, či Hong Kongu, individua kupující si drahé residence za hotovost ... s velmi neblahým výsledkem pro mladé manželské páry začínající život v této zemi (velmi je to patrné ve Vancouveru). Nákup domu si nemohou dovolit mladí manželé, na rozdíl od oněch časů před třiceti, čtyřiceti lety; o takové dříve samozřejmosti si dneska jako o luxusu mohou nechat jen zdát.

Pro nás, v té době imigrace v roce 1968, kdy jsme dorazili se dvěma kufry a šestiletým dítětem, v kapse jen stovku s TGM na památku byla situace značně příznivější.

Ve zmíněných časech našeho příchodu po ideologii *politické správnosti* nebyla ani zmínka. Věci se děly vcelku v logickém uspořádání, převažoval tzv. selský rozum, zde *common sense*. Pokud jste řekli mamlasovi, že je mamlas, nic se nedělo a ani nemohlo být, když to byla pravda. Dnes ale Human Rights Tribunal by vám navařil nepřijemnou krmí spojenou se zásahem do vašeho bankovního konta. V lepším případě byste strávili hojně času vysvětlováním svého z faktů vycházejícího názoru.

Množí se důkazy, které navzdory faktům a skutečnostem mocní neberou v úvahu; že totiž multikulturalismus a imigrace, jak se pěstuje v posledních nejméně dvaceti letech, v růžové teorii se dosti liší od temnější praxe.

Aby vše dostalo ještě ten správný spád, ukazuje se častěji než je zdrávo, že mnozí politici jsou hrabiví podvodníci stejně jako odměny CEO hodnotářů a zaměstnancům ve státních službách dosahují výše sotva úměrné užitečnosti vykonané práce či vzdělání příjemců těch ohromných částek.

Pravda, možná, že tehdy nebyla informatika na takové výši a leccos mohlo být snadno utajeno, co dneska se občanovi sděluje (zcela konkrétně ... nedávno vyšlé v našem *The Vancouver Sun* pojednání o neuvěřitelně vysokém procentuálním zvýšení velmi dobře placených pozic \$100,000 plus ve veřejných službách, navzdory prokázaným ukazatelům, že časy se změnila a ne právě k dobrému či znamenitému). Solidní pracant a daňový poplatník se nestačí divit. A to, jak se říká, je jen vrchol ledovce.

Tehdy o internetu nikdo ještě nevěděl. Ani o blogu nebo twitteru a jiných pochoutkách dnešní informatiky. (Zmínka o kladném i neblahém následku takového rozvoje vybočila by z podstaty tohoto textu.)

Konzumní společnost je stále konzumnější, nikdy snad se neleželo víc na dluh než dnes.

Taková praxe je ovšem přípustná, stejně jako různé podporovaná bankami, výrobci a medií; není na tom nic špatného, pokud se to děje v rozumných mezích. Pokud jeden *klidně* a bez menšího nebo většího stresu, za věc pořízenou na dluh v konečné bilanci zaplatí trojnásobek jeho ceny. Mnohdy to ale bývá pochod po laně, jehož nosnost je neznámá.

Příliv zahraničního kapitálu, ve valné většině z Asie a Číny, do BC a Vancouveru, způsobil onu shora zmíněnou nedostupnost nákupu solidního bydlení mladé, snaživě pracující generaci. Ve Vancouveru se vytopilo mnoho vysokých budov, které město připodobňují k Hong Kongu. Je to k jeho škodě a nebo dobru? Tam je ale (jak mě moje žena, která tam krátký čas strávila, informovala) veřejná doprava výborná, tady od výbornosti hodně vzdálená.

Kvap se stal jistou součástí snad všech zaměstnání, spolu s obavou, že práce může být ztracena. Ano, vyrábí-li se něco rychle, musí se rychle prodat ... a koloběh se začíná a jeho součástí může být znehodnocování zboží loňského, aby mohlo být nahrazeno modely letošními.

Vytratila se soudnost a smysl pro rozlišování toho, co je nezbytné, pro život zcela základní a co je než něčím navíc, ač příjemným, ale v podstatě zbytečným, a získaným mnohdy za cenu menšího či většího boletí.

„Je čas, aby byla zase velká válka, aby lidi přišli k rozumu!“ sdělil přítel. Tedy, válku takového rozsahu, jakou měl na mysli, bych si rozhodně nepřál. A jistě ani on to nemyslel vážně. Ale je nějaká cesta, kterou by se západní společnost, včetně Kanady, mohla ubírat, bez extrémů, bez lačnosti věcí, bez výstřelků, které jenom uměle nahrazují onu přirozenou radost ze života, ke klidu a spokojenosti?

Ano, nenapsal jsem nic, co by nebylo víceméně známo, ale jenom takové menší (osobní) připomenutí.

Vladimír Cícha
Autor není marxista.

Žádný pokus o žabomyší válku ...

Souhlasím, že čtenáři tohoto listu si zaslouží jinou četbu, než jakou jim poskytnou následující řádky. V nedávné minulosti, bohužel, došlo k jisté události, v jejímž středu jsem se ocitl. Protože jde o záležitost, která mne velmi překvapila a udivila, dovoluji si teď o ní co nejstručněji zmínit. Pokud je to sdělení delší než stručné, čtenáři se omlouvám.

Nejsem spisovatel, jen milovník psaného slova ... a tato záliba mne vedla k tomu, že jsem v roce 1979 poslal povídku do tehdy existujícího, dle názoru mnohých výborného časopisu *Západ*, jehož redaktorem byl pan Miloš Šuchma, nynější předseda ČSSK.

Od té doby posílám občas svoje literární pokusy do některých krajanských periodik (*Satellite*, *Nový Polygon*, vancouverský *Zpravodaj*, elektronický *CS-magazine* a do nedávna i *Nový domov*). Ovšem, že ne všechny jsou otištěny, ale stejně tak ne všechny jsou odmítnuty.

Někdy na začátku tohoto roku, po dotazu u redaktorky Nového domova, zda se můj příspěvek k otištění hodí, sdělila mi, že ano, ale po její edici. Požádal jsem tedy, ať mi edici dodá, neboť se snažím dodržovat (ne vždy úspěšně, ale podobně si počíná i řada známých dopisovatelů) onu zásadu posílat text vždy jen na jedno místo a ať tedy vím, jak příspěvek v ND bude editován. Slíbený revidovaný text jsem nikdy nedostal a text uveřejněn nebyl.

Zato ale nedlouho poté došel příkaz paní redaktorky, abych už do ND nic neposílal. Protože jsem *předplatitel* tohoto tisku, její přání mne velmi udivilo a optal jsem se pana Šuchmy, z minulosti zkušeného redaktora, zda je toto počínání v souladu takovou funkcí.

Abych dlouho čtenáře nezdržoval popisem následující posloupnosti dění, uvedu jen nejpodstatnější fakta:

(1) Po jisté výměně názorů pana Šuchmy s paní redaktorkou pan Šuchma poslal jí, členům redakční rady ND a několika členům MMI opis ve smyslu, proč jsou moje příspěvky do ND nejen ignorovány, ale jejich posílání zakázáno. Mezi adresáty dopisu jsem byl i já.

(2) Zcela logicky jsem předpokládal, stejně jako autor dopisu, že odpovědi na zmíněný dopis přijdou i mně. To se nestalo. Tím překvapený pan Šuchma odpovědi mi přeposlal a jejich odesílatelům sdělil, že tak učinil, neboť jinak celá věc se bude dít dle onoho *O nás bez nás*, s čímž možná mnozí mají své smutné zkušenosti z neblahých let totality.

(3) Když to zvěděli někteří z dopisovatelů dali najevo svou nelibost, čímž zcela logicky posunuli svá vyjádření o mých textech do ND zaslaných do poněkud zvláštního světa.

(4) Na zmíněné literární kádrové posudky jsem odpověděl emailem paní redaktorce a všem adresátům v emailu p. Šuchmy se sdělením, že některé z nich obsahují to, čemu se nonšalantně může říct vlastní interpretace pravdy. Jak už si čtenář snadno domyslí, nedostal jsem ani slůvko odpovědi.

(5) Presto jeden z členů redakční rady v závěru svého odsudku mých textů sdělil, že pokud se seberu, vzchopím a napíšu něco pěkného, nechť jsem vzat na milost. Poslal jsem tedy poté do ND dva textíky, po základní slušnosti odpovědět alespoň zda došly nebo ne, ani stopy. Asi jsem se ještě nevzchopil.

(6) Navíc pana Šuchmu dva členové vehementně nabádali, aby se nikterak nepokusil o cokoli v této věci publikovat, neb by vznikla ona mezi našinci ne tak zcela neobvyklá *žabomyší válka*.

(7) Tato celá situace potvrzuje podstatu onoho dopisu pana Šuchmy o *bojkotu* předplatitele-dopisovatele V. Cíchy v ND. *Ale, aby bylo zcela jasno*: Je věcí redaktorky-redaktora tiskoviny, příspěvek odmítnout a nebo přijmout, V tom smyslu se také dotázání členové redakční rady vyjádřili. S tím nemohu nežli souhlasit. Jaké ale pak je poslaní a funkce takové redakční, případně konzultační rady, v případě ND bezmála tak početné jakou mají Literární noviny?

Co je důvodem k napsání tohoto dopisu (důvodem také je, že naděje, že by můj dopis byl uveřejněn v ND je nulová) je onen až neuvěřitelný pokles základní etiky, užití neslavné metody *O nás bez nás*. Mohlo se totiž stát, že v odpovědích na dopis pana Šuchmy mohl jsem být označen za cokoli, nejen za neumětelu v písemnictví.

S takovou praxí mám, bohužel, osobní zkušenost z bývalého domova. Stála mě dva ztracené roky než jsem mohl vejít do slavných budov ČVUT....

Vladimír Cícha - Vancouver

Pronajmu zařízený bachelor v basementu, který má vlastní vchod, koupelnu, kuchyňský kout, společnou prádelnu a parking a to za 550 dolarů.
Etobicoke: Eglinton & Martin Grove.
Tel.: 416/249-1085
2010-13

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách. Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.zpravy.org

Předchozí číslo v PDF

www.14.satellite1-416.com

www.14.zpravy.ca

Kalendář

Co se připravuje

v krajanské komunitě v Kanadě

www.kalendar.satellite1-416.com

www.kalendar.zpravy.ca

We ship cars
Worldwide.
We also do
Direct Consolidation
to Prague.
More importantly,
We will look after you.

We have garnered and nurtured a solid reputation for confidentiality, reliability, competitive rates and customer service.

Take the worry out of shipping and get in touch with us today - We'll always be there for you.

In Toronto call: 905.265.0882
www.awfforwarding.com

ROGERS CUP

Torontský tenisový turnaj Rogers Cup opäť rozprúdil krv v žilách fanúšikov tohoto krásneho športu. Už prvý sobotný deň priniesol veľa zaujímavého - popri kvalifikačných zápasoch prebiehala aj tréningová príprava. Mnohí zo špičkových hráčov však popri kvalitnej príprave potešili divákov aj iným spôsobom. Prví dvaja nasadení hráči turnaja, Rafael Nadal a Novak Djoković po tréningu predviedli spolu so svojimi trénermi výborný minifutbal s tenisovou loptičkou priamo na kurte.

V úvodných fázach turnaja sa veľmi dobre uviedol aj domáci kanadský tenis. Peter Polansky v prvom kole porazil 13. nasadeného hráča turnaja, rakúskeho Jurgena Melzera 7:6(6), 6:4. V prvom kole štvorhier kanadská dvojica Vasek Pospisil/Milos Raonic zdolala duo Novak Djoković/Rafael Nadal v troch setoch.

I český a slovenský tenis zaznamenal pekné výsledky. Česko-slovenská dvojica František Čermák/Michal Mertiniák sa po víťazstve nad prvým nasadeným párom Daniel Nestor/Nenad Zimonjic 6:3, 7:6(5) prepracovala až do semifinále. Siedmy nasadený hráč turnaja, česká jednička Tomáš Berdych sa po víťazstve nad Sergejom Stachovským a Alexom Dolgopolovom postavil vo štvrtfinále proti Rogerovi Federerovi. V strhujúcom zápase, kedy v rozhodujúcom 3. sete Tomáš viedol 5:2 a niekoľkokrát bol len 2 body od víťazstva, nakoniec podľahol 3:6, 7:5, 6:7(5). Pri tlačovej konferencii, usporiadanej s Tomášom v utorok, po zápase 2. kola, parížsky semifinalista a wimbledonský finalista odpovedal na otázky rôznych médií (M) vrátane Satellitu (S):

M: Tomáš, skóre vyzerá celkom príjemne - bol to aj pohodlný zápas?

TB: Určite nie. Možno, že zápas vyzeral ľahký, ale bolo to nepríjemné a ťažké stretnutie. Sergeja (Stachovského) poznám, niekoľkokrát som s ním trénoval a viem, aká je jeho hra. Veľmi často chodí na sieť a hrá rezaný backhand. Občas loptičku veľmi zrýchli od základnej čiary a má veľkú hernú variáciu. Proti nemu sa hrá veľmi nepríjemne. Som rád, že už od začiatku sa mi podarilo udržať koncentráciu a vyhrať zápas v dvoch setoch (6:2, 6:4).

M: Po výsledkoch vo Wimbledon - kladiete na seba veľké očakávania, aby ste potvrdili svoj výkon?

TB: Určite nie. Možno, že ľudia si to budú myslieť, ale pre mňa je najdôležitejší vždy ten nasledujúci zápas. Robil som to tak v Paríži aj vo Wimbledon. Beriem to zápas od zápasu a snažím sa ísť sústredene za tým.

M: K úspechom ste sa prepracovali cez množstvo turnajov. Ako sa cítite na začiatku severoamerického turné, ktoré vedie k US Open?

TB: Presne tak, tých zápasov je v tomto roku veľa. Ja som si predsa však nejaké to voľno po Wimbledon vybral. Ale musím povedať, že som rád naspäť na turnajoch. Po Toronte

ma čaká ešte Cincinnati a oba sú to ťažké turnaje. Ale stále to je o tom, aby som sa dostal do tej správnej formy a vybudoval si sebadôveru, ktoré som mal, keď som končil v Londýne a aby som bol stopercentný na US Open.

M: Hovorili ste o tom, aké dôležité je sebadôveru. Ako tento rok zmenil Vašu sebadôveru vo veľkých momentoch zápasov s tými najlepšimi hráčmi sveta?

TB: Dobré výsledky s kvalitnými hráčmi znamenajú veľa. Mám veľmi rád turnaj v Indian Wells, ale tento rok som tam podľahol vo štvrtfinále Nadalovi. Napriek tomu bolo treba pokračovať ďalej. Moje víťazstvo nad Federerom v Miami mi však ukázalo, že dokážem poraziť týchto hráčov a tak sa od zápasu k zápasu a od turnaja k turnaju buduje sebadôvera.

M: Porazili ste už viacerých špičkových hráčov sveta. Nadal však aj naďalej odoláva. Je v tom niečo mimoriadne?

TB: Áno, momentálne si zaslúži byť prvým hráčom sveta. Ukazuje všetkým, že je najlepší. Keby som vedel, čo urobiť z mojej strany lepšie, snažil by som sa to dokázať priamo na kurte. Zatiaľ má však náskok pred mnohými hráčmi a snažíme sa ho dosiahnuť.

M: Ľudia už dávno hovoria o Vašom talente a prirodzených schopnostiach. Aké milé je pre Vás, že Váš talent sa začína zúčastňovať vo Vašej hre?

TB: Áno, to sú tie najkrajšie chvíle - dostať sa do semifinále, či finále veľkých turnajov (tento rok finále v Miami a vo Wimbledon), to sú úžasné chvíle, na ktoré sa nezabúda. Je za tým ťažká práca, ale ešte som neskončil a dúfam, že tie najlepšie výsledky mojej kariéry na mňa ešte čakajú.

S: Tomáš, teda najskôr semifinále French Open a potom finále vo Wimbledon. Aké dôležité sú tieto medzníky pre Vás?

TB: Obidva grandslamové turnaje boli pre mňa mimoriadne, obzvlášť finále vo Wimbledon. Teraz však potrebujem utíšiť v sebe všetky emócie a sústrediť sa na každý prichádzajúci zápas. Sú to síce výborné výsledky pre mňa, ale sezóna ďalej pokračuje a rád by som v nej aj pokračoval až do posledného turnaja roku v Londýne (Barclays ATP World Tour Finals).

S: Po takých tenisových legendách, ako Jaroslav Drobný, Jan Kodeš a Ivan Lendl ste štvrtým českým hráčom, ktorý dosiahol finále Wimbledonu. Kto bol Vaším tenisovým vzorom?

TB: Nemôžem povedať, že by som mal nejaké meno, o ktorom by som bol prehlásil, že chcem byť ako on. Už od prvých turnajov sa mi darilo veľmi dobre a ľudia ma často stavali na roveň s Ivanom Lendlom. To je veľmi milé, on však bol lepší hráč s o mnoho lepšími výsledkami, ako mám zatiaľ ja. Tenis je krásny v tom, že neviete predpovedať, čo sa stane o niekoľko týždňov, či mesiacov. Snažím sa teda o to najlepšie.

S: Ďakujem a prajem Vám veľa úspechov na Rogers Cup a US Open.

V turnaji nakoniec slávil úspech v upršanom finále Andy Murray po víťazstve nad Federerom 7:5, 7:5. Trofej zo štvorhier si odniesli bratia B. Bryan/M. Bryan. Prajeme tiež úspešný turnaj tenistkám na Rogers Cup v Montreale a tešíme sa na ne budúci rok v Toronte.

Text i foto: Ján Banko

Sparta v boji o Ligu mistrů dostala na Letné krutou lekci 0:2 od Žiliny

Slováci opravdu Čechy preskočili

Český a slovenský futbal sa opäť postavili proti sobe. Fanoušci majú ešte v živé pamäti, jak Slovensko nečekané vyradilo Českou republiku v kvalifikácii na letošný mistrovstvom sveta v Juhoafrické republike, kde se Slováci rovněž překvapivě probodovali mezi šestnáct nejlepších mužstev. Tentokrát však šlo o konfrontaci klubovou, ale nejvyšší úrovně. Mistrovské celky obou zemí Sparta Praha a MŠK Žilina se ve čtvrtém, tedy posledním předkole, Ligy mistrů střetly o postup do této elitní soutěže. Bojovalo se nejen o 150 miliónů českých korun, což je přepočtem minimálního zisku za pouhý postup do Ligy mistrů, ale také o velkou prestiž. Zda je momentálně slovenský fotbal skutečně lepší než český a nebo jestli vyřazení Čechů na světový šampionát Slováky bylo jen náhodné?

K prvnímú vzájemnému utkání se stadión Sparty v Praze na Letné vyšňořil do svátečního hávu a jeho hlediště po dlouhé době bylo vyprodáno devatenácti a půl tisícem diváků! Vzhledem k trestům z posledního zápasu kvalifikace Ligy mistrů v Poznani nemohl domácí trenér Chovanec počítat se záložníky Matějovským a Sionkem a ani s útočníkem Wilfriedem. Předpokládalo se, že tento reprezentant Pobřeží slonoviny bude Spartě v úderné fázi chybět nejvíc, což se bohužel potvrdilo. Ale nepředbíhejme... Zranění nedovolila nastoupit ani dalšímu útočníkovi Kadlecovi a obránci Kladrubskému. Na hrotu útoku se proto musel objevit úplně nový tandem složený se Slovákem Lačným a Kamerunec Kweukeho. Na pravé straně obrany další Kamerunec Boudoa a místo ve středu pole zaujal zkušený jednatřicetiletý Vachoušek, kterého právě kvůli mnoha absencím Sparta na poslední chvíli angažovala z Teplic. Zajímavostí je, že Sparta vyrukovala do boje se třemi Slováky, kromě už zmíněného Lačného také se Žofčákem a

Kuckou, který úspěšně hájil slovenské barvy na letošním mistrovství světa. Žilina naopak měla k dispozici dva Čechy, v základní sestavě záložníka Rilkeho a na lavičce obránce Šourka, který se v závěru rovněž objevil na trávníku. Navíc Spartu vedl trenér Jozef Chovanec, narozený na Slovensku a Žilinu český trenér Pavel Hapal.

Kam to chceš?

Už ve 12. minutě přišel velmi důležitý moment, o němž spartané zřejmě ještě dlouho budou mluvit. Žofčák ideálním pasem našel zcela volného Kweukeho, který zcela sám běžel na žilinského brankáře Dúbravku. Mohl se ho zeptat, do kterého místa chce poslat míč, ale nakonec trefil jen jeho nohy... Později se Martin Dúbravka svěřil: "Chtěl jsem se co nejdéle udržet na nohách a až v poslední chvíli jít k zemi. To vždycky na útočníka platí. Navíc mám Kweukeho trochu okoukaného z dob, kdy hrával ve slovenské lize." Asi nikdo v té chvíli netušil, že tohle bude poslední gólová šance Sparty. Žilincané brzy zvedli hlavu a Jež z trestného kopu vymetl levý rúžek branky, kam se v poslední chvíli záračně vrhl gólman Blažek a míč vyrazil na tyč. Do přestávky se ještě do další velké příležitosti po centru Rilkeho dostal Oravec, ale na štěstí hlavičkoval přímo do Blažka.

Černá perla z Gambie

Po změně stran už otěže iniciativy začali očividně přebírat hosté. Prosazovali se přesnou kombinací, rychlým pohybem a v zářící hvězdu se na hřišti proměnil gambijský útočník Ceesay. Jeho brilantní kličky, narážečky i rychlé sprinty zamotávali spartanským zadákům stále více hlavy. A když si v 51. minutě při vysokém míči nerozuměli brankář Blažek s rakouským střepolařem Hohenederem, působícím ve službách Pražanů, právě Ceesay z ostrého úhlu dostal Žilinu do vedení. "Blažek i Hoheneder mají na gólu stejný podíl," rozsoudil

oba viníky po utkání trenér Chovanec. A spartanské dílo zkázy v 73. minutě dokončil Oravec, který si nikým nekrytý pohodlně naskočil na rohový kop Mráze a hlavou zvýšil na 2:0 pro Žilinu. Tímto výsledkem zápas také skončil, třebaže slovenský mistr mohl vyhrát ještě vyšším rozdílem. Kdyby býval Jež ve vyložené šanci přihrál Oravcovi místo toho, že bezhlavě nepřesně vystřelil nebo kdyby svůj další ukázkový únik lépe zakončil Ceesay...

Katastrofální střelecká bilance

Nutno zdůraznit několik faktů. Spartanská posila Vachoušek, o němž v úvodu byla zmínka, předpoklady nenaplnil a zejména ve druhém poločase se ze hry téměř vytratil. Obrana Sparty měla velké trhliny a hlavně v útočné fázi se domácí mužstvo vůbec nedokázalo prosadit. To jen potvrzuje katastrofální bilance poměru střel na branku, která hovořila poměrem 10:2 ve prospěch Žiliny! Však také trenér Jozef Chovanec netajil své rozčarování: "Nečekal jsem, že organizace naší hry bude tak špatná. Soupeři jsme umožňovali téměř všechno a byl jednoznačně lepší. A v obraně jsme dělali fatální chyby. Při druhém gólu zůstali tři volní hráči na naší přední tyči!" Podobně se vyjádřil i stoper Erich Brabec: "Za žilinskými hráči jsme zaostávali ve všech směrech. Ale kdyby býval Kweuke šanci v úvodu proměnil, určitě by se zápas vyvíjel jinak. Nikde však není napsáno, že v Žilině nemůžeme vyhrát 2:0 my..." Poslední Brabcova slova však obsahují další spartanský zádrhel. Byť už pro odvetu budou k dispozici Wilfried se Sionkem, zákaz startu budou naopak mít právě Brabec s Řepkou, kteří v tomto střetnutí dostali druhou žlutou kartu. Tedy kompletní stoperský tandem českého mistra! Trenér MŠK Žilina nešetřil chválou na své svěřence, ale při dalších prognózách se držel oběma nohama na zemi: "Podali jsme skvělý výkon a vítězství jsme si

zasloužili. V první půli jsme hráli pozorně dozadu, ale pak už jsme se pustili do ofenzivy. Je vynikající, že i u nás v Žilině bude beznadějně vyprodáno. Ale pozor, ještě jsme nepostoupili, stát se může cokoliv. Takových situací fotbal pamatuje hodně."

Přemožitel s polovičním rozpočtem

Ovšem, ale realita před odvetou byla nejen pro Spartu, ale pro celý český fotbal krutá. Vždyť kompletní trio zástupců, kteří se v kvalifikaci pokoušeli o účast ve druhé nejvyšší klubové soutěži, kterou je Evropská liga, neuspělo. Jablonec ztroskotal na kyperském Apoelu Nikósie, Ostrava na běloruském Dněpru Mogilevu a Plzeň na Besiktasi Istanbul. Přitom pouze v případě tureckého týmu šlo o zdatnějšího fotbalového protivníka. Takže jediná Sparta i v případě vyřazení Žilinou (mimoходом ta má poloviční ekonomický rozpočet než Sparta!) z Ligy mistrů se do Evropské ligy dostane. Avšak na otázku, zda slovenský fotbal preskočil český, znají Češi s největší pravděpodobností už drsnou odpověď.

JAROSLAV KIRCHNER, Praha

Žilina v Lize mistrů, Slovan nešťastně vypadl

I v odvetě zvítězila Žilina doma 1:0, když jedinou branku vstřelil Momodou Ceesay v 18. minutě po úniku Emila Rilkeho. V druhém poločase Spartan Kladrubský v 53. minutě neproměnil penaltu. Žilinu čeká v lize mistrů Chelsea, Olympique Marseille a Spartak Moskva. Slovan Bratislava v souboji o Evropskou ligu prohrál doma se Stuttgartem 0:1. V odvetě se hostům podařilo Dobrotkou srovnat skóre a pak Slovan nastřelil dvě tyčky. V druhém poločase pak Sylvestr zvýšil na 2:0 pro Slovan. V 55. minutě se nechal zbytečně vyloučit Breznaniak a Stuttgartu se během devíti minut podařilo vyrovnat. Domáci si pak již postup nenechali ujít.

Henryho zájem médií ve Spojených státech nepřekvapuje

Je jakousi ironií, že mnoho velkých postav v dějinách je hodnoceno podle nikoliv velkých okamžiků života, ale podle toho, jak se loučily se svou kariérou. Někdy jeden moment, jeden okamžik zastíní zbytek života. Antonína Panenku si všichni pamatují díky bělehradské penaltě, na Zinedine Zidana se bude pamatovat i díky červené kartě ve finále MS, když hlavou udeřil Marca Materazziho. Nešťastný Thierry Henry neodpáře ze své

vizitky ruku při kvalifikačním utkání Francie s Irskem.

Krátce po svých 33 narozeninách nastoupil za newyorské Rudé Býky v Torontu v zápase MLS. Není to poprvé, co newyorský fotbal přivítal hráče první hvězdné velikosti ve svém středu. Vždyť za New York Cosmos hráli i Pelé a Franz Beckenbauer. Není divu, že na hřiště BMO (kuriózně tato zkratka pochází od sponzora Bank of Montreal) v Torontu, kde je od letošního roku přírodní trávník, přišlo rekordních 22108 diváků.

Toronto je jediný kanadský klub, který hraje MLS a má průměrnou návštěvu doma 20510, což je po Seattlu, který má letos průměr 36155, druhý největší počet diváků. Přitom jsou všechny torontské zápasy přenášeny televizí, některé, jako zápas proti Bulls, dokonce hlavní televizní stanicí CBC a většina utkání je i v rozhlase (FAN 590).

THIERRY HENRY

Souboj mezi Toronto FC a New York Red Bulls měl naprosto vyrovnaný první poločas a v 16. minutě LaBrocha nastřelil tyč newyorské branky. U Henryho pořád stála pozorná obrana domácích, ale nevěnovala pozornost hostujícímu Marquezovi, který z 35 metrů poprvé překonal švýcarského brankáře Štefana Freie v 35. minutě. Prvopoločasovou torontskou tragédií dokončil o pět minut později domácí záložník Nane vlastní brankou.

Teprve v druhém poločase se podařilo torontskému kapitánovi a kanadskému reprezentantu Dwayne Rosariovi snížit na 1:2, ale ruka obránce Atakory v 61. minutě, za kterou dostal červenou kartu, a proměněná penalta Angela, znamenaly konec nadějí pro TFC. Předtím se však dostal do jediné šance Thierry Henry, ale z hranice šestnáctky přestřelil. Vzápětí byla legenda vystřídána Salou Ibrahimem a bývalý torontský hráč Carl Robinson upravil na konečných 1:4.

Po utkání byl bývalý francouzský reprezentant spíše v roli reflektujícího filosofa než hráče, který prošel emotivním zápasem. Pochvaloval si skvělou atmosféru utkání. Novináře, který ho chválil, že měl hodně příležitostí, opravil, že měl pouze jednu a to v druhém poločase. Osobně pro něj je důležité dostat se po zranění do formy a také to, jak pracuje tým. Na dotaz, jestli na něho není příliš velký tlak od médií, se Henry usmál: „O čem mluvíte, hrál jsem v Anglii, Itálii, Španělsku, ve Francii, všude je to stejné. Důležitější je, že jsme vyhráli a získali tři body.“

Zdá se, že Thierry Henry se rychle zabydlí v severní Americe, i když ani v Torontu neodehrál celý zápas. Skutečností je, že narozdíl od Spojených států v Kanadě mohl pokračovat v pozápasovém rozhovoru ve francouzštině. A v severní Americe je po Davidu Beckhamovi největší hvězdou MSL. Otázkou je, jak newyorští Rudí Býci dokáží jeho přítomnosti využít a jestli naváží na úspěch New York Cosmos ze sedmdesátých let.

Aleš Březina,
Sport.cz a Satellite 1-416

Gambrinus liga

4. kolo: Brno-Slavia 2:3, Bohemians 1905-Slovácko 1:0, Olomouc-Ústí n. Labem 3:0, Mladá Boleslav-Příbram 3:0, Liberec-Jablonec 1:1, Sparta-Ostrava 4:0, Hradec Kálové-Plzeň 0:3, Teplice-Č. Budějovice 1:1.

5. kolo: Plzeň-Slovácko 3:0, Č. Budějovice-Hradec Králové 0:0, Ústí n. Labem-Teplice 0:2, Jablonec-Bohemians 1905 3:1, Příbram-Sparta 0:1, Slavia-Liberec 1:3, Ostrava-Olomouc 1:2, Brno-Ml. Boleslav 3:1.

6. kolo: Hradec Králové-Jablonec 1:0, Bohemians 1905-Č. Budějovice 2:2, Slovácko-Ústí n. Labem 1:1, Ml. Boleslav-Ostrava 1:0, Olomouc-Brno 3:0, Teplice-Slavia 2:1, Liberec-Příbram 0:0, Sparta-Plzeň 0:1.

Gambrinus liga

1. Plzeň	6	5	1	0	14:5	16
2. Olomouc	6	4	2	0	14:4	14
3. Boleslav	6	3	1	2	8:5	10
4. Sparta	6	3	0	3	8:5	9
5. Budějovice	6	1	5	0	5:4	8
6. Slavia	6	2	2	2	8:9	8
7. Jablonec	6	2	2	2	7:8	8
7. Teplice	6	2	2	2	7:8	8
9. Hradec	6	2	2	2	5:7	8
10. Liberec	6	1	4	1	6:5	7
11. Iovácko	6	2	1	3	7:8	7
12. Bohemians	6	1	3	2	7:9	7
13. Příbram	6	1	3	2	2:5	6
14. Ostrava	6	1	2	3	5:8	5
15. Ústí	6	1	2	3	4:9	5
16. Brno	6	1	0	5	6:14	3

Corgoň liga

4. kolo: MFK Košice-MFK Ružomberok 0:1, MŠK Žilina-FC Nitra 5:1, FC Zlaté Moravce-Tatran Prešov 1:0, MFK Dubnica-Spartak Trnava 0:4, Dunajská Streda-FK Senica 2:3, Slovan Bratislava-Banská Bystrica 2:0.

5. kolo: MFK Ružomberok-MŠK Žilina 1:1, Banská Bystrica-FC Zlaté Moravce 0:0, Tatran Prešov-MFK Dubnica 1:1, Spartak Trnava-Dunajská Streda 1:1, FC Nitra-Slovan Bratislava 1:0, FK Senica-MFK Košice 1:0.

6. kolo: Banská Bystrica-FC Nitra 2:0, MFK Košice-Spartak Trnava 0:2, MŠK Žilina-FK Senica 0:0, FC Zlaté Moravce-MFK Dubnica 2:1, Dunajská Streda-Tatran Prešov 2:1, Slovan Bratislava-MFK Ružomberok 3:0.

Corgoň liga

1. Slovan	6	4	1	1	12:3	13
2. Trnava	6	4	1	1	11:3	13
3. Senica	6	4	1	1	6:5	13
4. Žilina	6	3	3	0	12:6	12
5. Moravce	6	3	1	2	6:6	10
6. Ružomberok	6	3	1	2	5:5	10
7. Nitra	6	3	1	2	7:10	10
8. Bystrica	6	2	2	2	6:5	8
9. D.Streda	6	1	1	4	5:10	4
10. Dubnica	6	1	1	4	5:11	4
11. Košice	6	0	2	4	2:8	2
12. Prešov	6	0	1	5	2:7	1

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

Bloor St. W. Danforth Ave.

Ossington Ave. Broadview Ave.

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

Sutton Group-Bayview Realty Inc. Brokerage

416 483-8000 - direct 416 443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rosti@brankovsky.com

Getaway spa in Eastern Europe!

Relaxation Escapes to Renew

HEART
OF EUROPE
HOLIDAYS
DIVISION OF

UNIGLOBE
Enterprise Travel Ltd.

1221 YONGE STREET
(BY SUMMERHILL SUBWAY STATION)
TORONTO, ON M4T 2T8

Phone: 416-504-3800 Toll free: 1-800-825-7577

blanka@premieregroup.com
dagmar@premieregroup.com
travel@heartofeurop holidays.com

Business Hours:

Mo-Fri: 9:00am-5:00pm Sat: 9:00am-3:00pm

TRAVEL AND MEDICAL INSURANCE, AIRLINE TICKETS
WWW.TICO.CA #1810380